

ANG

Bayan

Pahayagan ng Partido Komunista ng Pilipinas
Pinapatnubayan ng Marxismo-Leninismo-Maoismo

Edisyong Pilipino
Espesyal na Isyu
Disyembre 26, 2008
www.philippinerevolution.org

Palakasin ang Partido at pag-ibayuhin ang pakikibakang bayan sa pagdiriwang ng ika-40 anibersaryo ng pagtatatag

Mensahe ng Komite Sentral Partido Komunista ng Pilipinas

Buong galak nating ipinagdiriwang ngayong araw ang ika-40 anibersaryo ng pagtatatag ng Partido Komunista ng Pilipinas (PKP) bilang abanteng destakamento ng uring manggagawang Pilipino sa teoretikong gabay ng Marxismo-Leninismo-Maoismo. Apatnapung taon na ang nakararaan, muli nating itinatag sa bagong pundasyon ang noo'y Communist Party of the Philippine Islands (CPPI).

Sa masayang okasyong ito, kami sa Komite Sentral ng PKP ay nagpupugay sa lahat ng kasama sa lahat ng organo, yunit at larangan ng gawain ng Partido, lahat ng Pulang kumander at mandirigma ng Bagong Hukbong Bayan, lahat ng magkakaalyadong pwera sa National Democratic Front of the Philippines, lahat ng lider at upisyal ng mga lokal na organo ng demokratikong gubernong bayan, lahat ng aktibista sa kilusang masa at sa malawak na masa ng sambayanang Pilipino.

Binabati namin ang lahat ng kadre at kasapi ng Partido sa lahat ng naipon at bagong mga tagumpay sa gawaing pang-ideolohiya, pampulitika at pang-organisasyon at ang lahat ng rebolusyonaryong

pwera at mamamayan sa mga dakilang tagumpay sa pagsusulong ng bagong demokratikong rebolusyon sa pamamagitan ng matagalang digmang bayan at pakikipagkaisang prente laban sa dayuhang monopolyo kapitalismo, katutubong pyudalismo at burukrata kapitalismo.

Hindi susulong ang rebolusyonaryong adhikain

ng sambayanan kung wala ang prinsipyadong paninindigan, militansya at tiyaga ng buong Partido sa rebolusyonaryong pakikibaka. Nakamit natin ang ating mga tagumpay sa pamamagitan ng pagpupunyagi, masikhay na pakikibaka at mga sakripisyo. Dapat nating igawad ang pinakamataas na parangal sa ating mga rebolusyonaryong martir at bayani, kabilang yaong nangasawi sa larangan ng labanan at mga nag-ukol ng kaniyang buhay sa iba't ibang rebolusyonaryong gawain labas sa larangan ng labanan.

Taun-taon, nangangalandakan ang rehimeng US-Arroyo na ganap nitong dudurugin, estratehikong gagapiin o lulumpuhin ang armadong rebolusyonaryong kilusan ng api at pinagsasamantalang mamamayan. Sa katunaya'y naghasik ito ng pinakamalulupit na atake laban sa milyun-milyong mamamayan sa mga larangang gerilya at sa mga di armado, kabilang ang mga lider at kasapi ng mga ligal na organisasyong masa ng mga manggagawa, magsasaka, kabataan at kababaihan, mga guro, taong simbahan, abugado, peryodista, huwes at lahat ng iba pang personaheng bumabatikos at kumontra sa mga bulok nitong patakaran at mga krimen.

Maidedeklara natin ngayong lubos ang pagkabigo ng tinaguriang Enhanced National Internal Security Plan at Oplan Bantay Laya I at II. Nag-udyok lamang ang mga ito sa mamamayan na paigtingin ang armadong rebolusyon at iba pang anyo ng pakikibaka. Lumakas ang mamamayan at mga rebolusyonaryong pwersa sa takbo ng militanteng pakikibaka. Hindi sila dapat maglubay, bagkus, dapat nilang pag-ibayuhin ang lahat ng anyo ng pakikibaka.

Ipagdiwang natin sa buong 2009 ang ika-40 anibersaryo ng pagtatatag ng ating Partido sa pamamagitan ng paglulunsad ng mga aktibidad na pang-edukasyon, pampulitika, pangkultura at iba pa upang isulong at dalhin ang rebolusyon sa bago at mas mataas na antas. Pagsikapan nating magkamit ng malaking igpaw pasulong sa lahat ng anyo ng rebolusyonaryong pakikibaka.

Dapat nating isagawa nang masigasig ang edukasyon at pagsasanay ng mga kadre at kasapi ng

ating Partido sa Marxismo-Leninismo-Maoismo at sa bagong demokratikong rebolusyon. Dapat pamunuan ng ating Partido ang malawak na masa ng sambayanan sa pamamagitan ng pagpukaw, pag-oorganisa at pagpapakilos sa kanila. Dapat nating panghawakan nang mahigpit at epektibo ang mga sandata ng armadong pakikibaka at pakikipagkaisang prente. Dapat higit pa nating palakasin ang organisasyon ng Partido sa pamamagitan ng pagpapabilis sa pagrerekut ng mga kandidatong kasapi ng Partido mula sa rebolusyonaryong kilusang masa at pagtatayo ng mga sangay ng Partido sa mga komunidad, pabrika, sakahan, paaralan at iba pang institusyon.

Dapat pag-ibayuhin ang armadong pakikibaka kasabay ng reporma sa lupa, paglalansag sa malalaking empresang maylupa at nang-aagaw ng lupa at pagpapalawak at pagpapalalim ng baseng masa. Dapat ibayong patatagin ang mga lokal na organo ng kapangyarihang pampulitika at mga organisasyong masa. Dapat maglunsad ng mga kampanyang masa para itaas ang antas ng kamalayan ng mamamayan sa malalaking isyu, itaas ang produksyon, isulong ang gawaing pangkalusugan, pag-ibayuhin ang pagsasanay ng mga yunit milisya at mga yunit pananggol at malawakang

magsagawa ng mga pangkulturang aktibidad. Dapat paunlarin ang mga larangang gerilya tungo sa pagbuo ng relatibong matatatag na baseng purok. Dapat buuin ang iba't ibang anyo ng alyansa sa balangkas ng anti-imperyalista at antipyudal na pakikipagkaisang prente.

Napakainam ng kalagayan para isulong ang rebolusyong Pilipino. Ang Numero Unong imperyalistang kapangyarihang nang-aapi at nag-sasamantala sa sambayanang Pilipino at mamamayan ng daigdig ay saklot ng wala pang kapantay na krisis pang-ekonomya at pampinansya na mas malalala pa sa Great Depression¹ noong 1929 at dumaranas ng malulubhang pagkatalo sa dalawang gerang agresyon nito sa Iraq at Afghanistan. Tumatalas ang mga kontradiksiyon sa pagitan ng mga imperyalistang kapangyarihan at mga aping bayan at bansa, sa hanay ng mga imperyalistang kapangyarihan at sa pagitan ng monopolyong burgesya at uring manggagawa sa mga imperyalistang bansa.

Mabilis na sumasahol ang palaging krisis ng malakolonyal at malapyudal na naghaharing sistema sa Pilipinas kaya higit kailanma'y hindi na makapaghari sa dating paraan ang malalaking kumprador, panginoong maylupa at mga ahente nila sa pulitika. Ang malawak na masa ng sambayanan ay masidhing naghahangad ng rebolusyonaryong pagbabago at nagtitiwala sa Partido Komunista ng Pilipinas bilang namumunong pwersa ng rebolusyon. Ito ang Partidong walang sawang lumalaban sa lokal na naghaharing sistema, sa imperyalistang sistema ng pandarambong at panggegera at nagtataguyod sa mga hangarin ng sambayanang Pilipino para sa pambansang paglaya at demokrasya at para sa sosyalista at komunistang hinaharap.

I. Wala pang kaparis na krisis sa ekonomya at pinansya

Sa loob ng mahigit dalawang taon, namasdan natin ang napipintong ganap na pagguho at lubos na pagkasira ng balatkayong “malayang pamilihan” ng monopolyo kapitalismo at ang tuluyang pagkabangkarote ng patakarang “neoliberal na globalisasyon.” Ngunit patuloy na nagsisinungaling at nagyayabang ang mga lider ng US at iba pang bansang imperyalista at mga papet na estado tungkol sa diumano’y matatag na salalayan ng kani-kanilang ekonomya. Kamakailan lamang sila napwersa ng mga sirkunstansya na amining ang US at ang pandaigdigang sistemang kapitalista ay hinahagupit ng krisis pang-ekonomya at pampinansyang pinakamalala mula noong Great Depression.

Matapos pumutok ang bulang *hightech*² sa pamilihan ng mga sapi (*stock market*) noong 2000, na lubhang sumagasa sa mga pondong pampensyon at sa impok ng di bababa sa 40% ng mga pamilyang Amerikano, binalangkas ng mga awtoridad at mga institusyong pampinansya sa US ang bula sa pabahay (“*housing bubble*”) upang akitin ang mga Amerikano na mangutang sa pabahay sa mababang interes at paniwalain silang sa pagtaas ng halaga ng mga bahay ay makapangungutang pa silang muli at makabibili ng mga imported na produkto hangga’t gusto nila kahit wala silang sapat na kita o hanapbuhay. Hindi napunan ng pinag-ibayong *hightech* na produksyon ng mga kagamitang militar sa ilalim ng rehimeng Bush ang malakon nang paghina ng industriya, pagkatuon sa serbisyo at pinansyalisasyon ng ekonomya ng US.

Nagsimulang maglaho ang bula sa pabahay noong 2006. Papalaking bilang ng mga pamilya sa US ang hindi na nakapaghulog sa kanilang utang dahil itinaas ang interes upang kontrahin ang implasyon. Buwan-buwan ay kumalat ang epidemya ng narerematang bahay. Inilantad nito ang walang rendang ispekulasyon at ibinungang malakihang pagkalugi at pagkabangkarote ng pinakamalalaking institusyon (Bear Stearns, Lehman Brothers, Morgan Stanley, Merrill Lynch at Goldman Sachs),

mga bangkong komersyal (City Group, J. P. Morgan, Wells Fargo at Wachovia), ang higanteng kumpanya sa seguro (ang American International Group) at mga empresang pinopondohan ng gubyernong pederal (Federal National Mortgage Association o Fannie Mae at ang Federal Housing Finance Agency o Freddie Mac).

Dulot ng *mortgage meltdown*³, nalantad na ang mga institusyong pampinansya sa US ay nakapagluwas sa Europe at iba pang kontinente ng mga lasong produktong pampinansya tulad ng papeles ng mga di mabayaranang utang sa pabahay na may kung anu-anong kakatwang mga pangalan gaya ng *mortgage-backed securities, collateralized debt obligations, structured investment vehicles, credit default swaps*⁴ at iba pa. Nagbunsod ito ng magkakarugtong na pagguhong pinansyal, kabilang ang paghihigpit sa pagpapautang ng mga bangko sa isa’t isa at sa pamilihan ng salapi at ang pagbagsak ng pamilihan ng mga sapi, hindi lamang sa US kundi sa buong mundo. Inunang isalba ng US at iba pang imperyalista bansa ang mga bangko at iba pang institusyong pampinansya gamit ang pondong pampubliko sa halip na ang mamamayang biniktima ng pandarambong ng mga monopolyong kapitalista sa pinansya.

Totoong ang *mortgage meltdown* ang nagpasiklab sa kasalukuyang krisis sa pinansya. Subalit

mas malalim pa ang ugat ng krisis na ito. Sangkot dito ang walang lubay na pagsisikap ng monopolyong burgesya na pumiga ng labis na halaga mula sa uring manggagawa, lalo pang sagarin ang supertubo sa pamamagitan ng pagpapababa ng pasahod at gayo’y di sadyang pakitirin ang pamilihan sa pagpapalit ng kita ng uring manggagawa at ng epektibong demand para sa mga produkto. Bunga nito ang krisis ng sobrang produksyon at ang siklong “paglago at pagbagsak.” Lalo pa itong pinalubha at pinalalim ng pagsisikap ng US na humanap at gumamit ng mas murang paggawa sa ibang bansa at magbigay ng akomodasyon sa pamumuhunan at pamilihan sa pangunahin nitong mga alyado.

Itinaguyod ng US ang patakarang “globalisasyong neoliberal” upang pangibabawan ang penomenon ng *stagflation*⁵ noong dekada 1970 na isinisi nito sa pagtaas ng pasahod at sa panlipunang paggastos ng gubyerno, pero hindi sa mga konsesyong pang-ekonomya na ibinigay nito sa mga alyadong anti-komunista, sa kompetisyong militar sa USSR noong Cold War at malaking gastos ng gubyerno sa produksyong militar, sa deployment ng mga pwersang militar ng US sa labas ng bansa at sa magagastos na gerang agresyon sa Korea at Indochina. Alinsunod sa linya nitong “globalisasyong neoliberal,” ibinaba ng US ang lokal na antas ng sahod, ibinunsod ang paghina ng industriya, pinaburan ang industriyang militar at mga higante sa industriya ng langis at sinuportahan ang tinaguriang di na industriyal na ekonomyang serbisyo at pinansyalisasyon⁶ ng ekonomya.

Ang pagbagsak ng tunay na kita ng mamamayang Amerikano kumpara sa GDP ay humantong sa

paulit-ulit at papalubhang krisis ng sobrang produksyon sa anyo ng mga resesyon bawat dekada mula noong dekada 1980. Subalit ang pangungutang ang laging tinatakbuhan ng US upang umigpaw sa mga resesyon at palagiang depisit sa kalakalan at badyet. Ang tatlong sektor ng ekonomya ng US—ang gubyerno, mga pribadong korporasyon at mga pamilya—ay pare-parehong nagsipasok sa labis at di maisustining pangungutang. Ang mga ito ay sumobra na nang husto sa mga hangganan at nagbunsod ng kasalukuyang bigat ng krisis sa pinansya at ekonomya ng US at buong mundo.

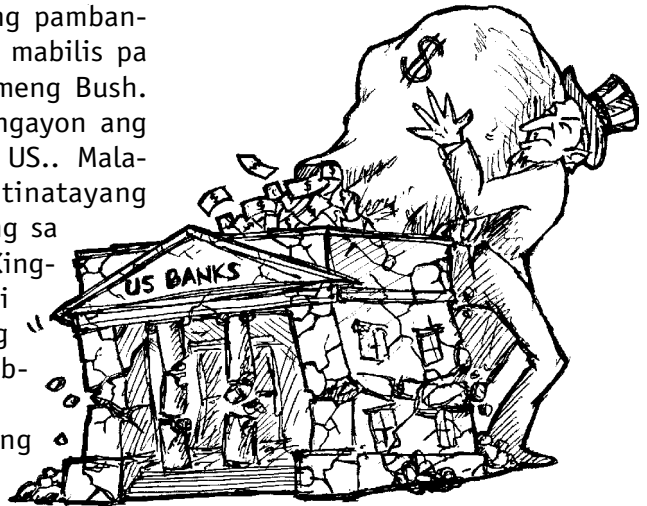
Di bababa sa \$53 trilyon ang kabuuang utang ng US. Ito ay 350% ng GDP ng US na \$14.6 trilyon. Malayung-malayo ito sa Great Depression nang ang utang na iyo'y 250% lamang ng GDP ng US. Ang kabuuang utang ng US ay binubuo ng utang ng pambansang gubyerno na US\$10.6 trilyon, pang-korporasyong utang (pampinansya at di pampinansya) na \$23 trilyon at utang ng mga pamilya na US\$14 trilyon.

Wala pang \$1 trilyon ang pambansang utang ng US nang magtapos ang administrasyong Carter noong 1982. Umabot ito sa \$3.6 trilyon nang magtapos ang administrasyong Reagan. Mula sa pagiging Numero Unong tagapagpautang, ang US ay naging Numero Uno tagautang sa buong mundo. Pinasok ni Reagan ang mabilis at *hightech* na produksyong militar, pinalaki ang depisit sa kalakalan sa pagbibigay-puwang sa eksport ng mga anti-komunistang alyado nito at umakit ng dayong pamumuhunan sa mga sapi at bono ng US. Itinaguyod ni Clinton ang "globalisasyong neoliberal" at pinalaki nang pinalaki ang depisit sa kalakalan kahit pa nabalanse ang badyet. Nang magtapos ang termino ni

Clinton, \$5.7 trilyon ang pambansang utang ng US. Mas mabilis pa itong pinalobo ng rehimeng Bush. Nasa \$10.6 trilyon na ngayon ang pambansang utang ng US.. Malaking bahagi nito (tinatayang US\$2.5 trilyon) ay utang sa China, Japan, United Kingdom, Germany, Saudi Arabia, sa sentro ng pagbabangko sa Caribbean at iba pa.

Ang \$23 trilyong utang ng mga korporasyong US ay mas maliit kaysa aktwal. Umuutang sa bangko at naglalabas din ng bono ang mga korporasyong di pampinansya. Ang pinakamalalaking korporasyon sa US tulad ng General Motors at General Electric ay di hamak na mas sangkot sa pinansya kaysa produksyon. Madaling isiping mas lubog sa utang ang mga korporasyong pampinansya kaysa mga di pampinansya. Makapagpapautang ang mga bangko ng 9-10 ulit ng mga deposito at, bunga ng Financial Services Modernization Act ng 1999, nakapagpapautang ang mga bangko sa pamumuhunan nang 12-30 o mas malaking ulit pa kumpara sa natatanggap nitong pamumuhunan. Sa ilalim ng Commodity Futures Modernization Act ng 1999, walang limitasyon ang iba't ibang institusyong pampinansya sa maaari nitong pasuking patung-patong na mga kontrata sa pinansya.

Ang utang ng mga pamilya sa US ay nasa anyo ng mga utang sa pabahay, utang sa pagbili ng sakayan, *credit card* at utang pang-edukasyon. Pinalaki ito pangunahin ng bula sa pabahay. Walang impok at baon sa utang ang kalakhan ng mga pamilyang Amerikano. Ang resyo ng kabuuang utang kumpara sa kabuuang kita ng mga pamilya ay umaabot na sa 138%. Mas malaki ito nang 37% kumpara sa antas 40 taon na ang nakararaan. Milyun-

milyon na ang nailitan ng kanilang bahay. Mas mataas ang tantos ng disempleyo kaysa sa upisyal na 6.7% dahil hindi pa bilang dito ang mga sumuko na sa paghahanap ng trabaho at mga sinasabing di kwalipikado sa mga trabaho. Mahigit kalahating milyon ang nawawalan ng trabaho buwan-buwan. Ang biglang pagbagsak ng empleyo at kita ng mga pamilya sa US ay nagreresulta sa pagbaba ng epektibong demand para sa produkto ng mga produktibong empresang Amerikano at dayuhan.

Inabot ng ilang dekada ng paglala ang krisis sa pinansya at ekonomya bago ito sumambulat. Hindi ito malulutas sa maikling panahon ng isa o dalawang taon lamang. Ang mga solusyong ipinatupad na, gaya ng pagsasalba sa tumitiklop na mga institusyong pampinansya, ay nagpapalala pa sa problema. Ang ganitong paggamit ng pondong pampubliko ay katumbas ng pagnanakaw sa mga pinagnakawan para isalba ang mga magnanakaw. Pagsasayang lamang din ito ng pera. Hindi nito binubuhay ang produksyon, empleyo at epektibong demand. Hindi nalulutas maging ang paghigpit sa pangungutang ng mga bangko dahil ayaw mangutang ng mga empresa para sa produksyon kung hindi maibebenta ang kanilang mga produkto. Ginagamit

lamang ng pinakamalalakas na grupong monopolyo sa pinansya ang pondong pansalba upang ikonsolidata at palakihin ang kanilang katayuang monopolyo. Pinakamasama pa rito, lumalaki ang bula ng pambansang utang at malapit nang sumambulat. Inaasahang bumagsak sa darating na taon ang pamilihan para sa mga bono ng guberno at mga korporasyon.

Ang plano ni Obama na lumikha ng 2.5 milyong trabaho sa pamamagitan ng mga proyektong pang-imprastruktura at pagpapalawak ng mga serbisyong panlipunan ay hindi sapat para punuan kahit ang mababang tayang apat na milyong mawawalang trabaho bunga ng ibayo pang mga pagbagsak sa pinansya, mga pagkabangkarote, pagsasara ng mga pabrika at maramihang pagsisisante. Ang pondong magagamit sa Keynesian na pagpapasikad sa ekonomya ay ibayo pang nalilimitahan ng hinihingi ng mga pampinansyang institusyon, mga korporasyong di pinansyal tulad ng Big Three na prodyuser ng sasakyan (General Motors, Ford at Chrysler), ng patuloy na mapanalakay na gera sa Iraq at Afghanistan, ng biglang bagsak ng koleksyon sa buwis at ng patuloy na pangangailangang mag-angkat ng mga kalakal.

Napipinto ang isang matagalang resesyon o depresyon sa US na katulad sa Japan. Matapos sumirit ang presyo ng pagkain at langis, na naghatid ng supertubo sa mga higganteng korporasyon sa langis at pagkain, lumitaw ngayon ang tunguhing deplasyon na nag-udyok sa US Federal Bank na ibagsak ang batayang interes sa halos wala. Gayunpaman, ang makikinabang ay hindi ang milyun-milyong manggagawang Amerikano na nawalan ng hanapbuhay, bahay, mga impok at pondong pampensyon, kundi ang mas malalakas na institusyong pampinansya, na lumalamon sa

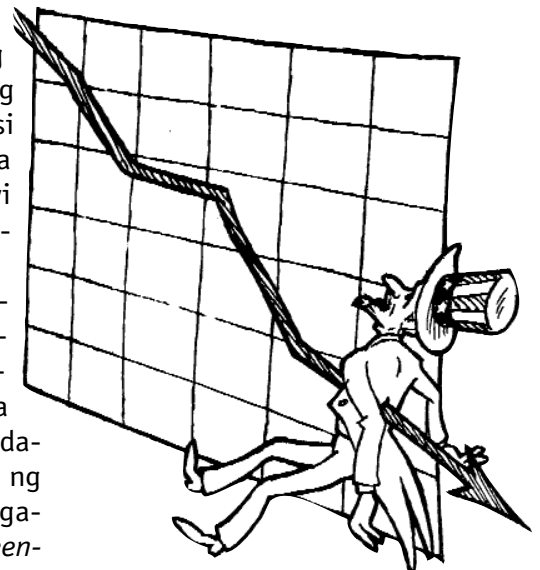
mas maliliit. Ang matagal nang depresyon sa buong mundo ay pinalalala at pinalalalim pa ngayon ng pandaigdigang paghihigpit sa pantang at lumiit na demand ng mga Amerikanong konsyumer.

Nitong huling kwarto ng taon, milyun-milyong manggagawa ang sinisante nang wala pang katulad na bilis sa mga imperyalistang bansa at laluna sa mga neokolonya. Mabilis na dumarami ang mga taong nabubuhay sa kulang sa US\$1 hanggang US\$2 bawat araw. Isang bilyong tao ang nagugutom araw-araw. Dalawang bilyon ang walang mapagkunan ng malinis na tubig. Ang kasalukuyang kaguluhan ay tiyak na magbubunsod ng mas mabilis pang pag-iibayo ng karalitaan sa mga darating na taon. Bulnerable sa partikular ang milyun-milyong manggagawang mababa ang sahod sa mga monopolyo kapitalistang empresa sa mga *export-processing zone* dahil sa bumababang order mula sa mga industriyalisadong bansa para sa mga produktong pangkonsumo at mga malamangpaktura. Milyun-milyong magsasaka, manggagawang bukid at manggagawa sa industriya ng pagmimina (*extractive industries*) ang lalo pang magdurusa dahil sa pagbagsak ng demand para sa mga hilaw na materyales. Ang mga migranteng manggagawa, laluna ang mga di dokumentadong manggagawa ay lalong magiging bulnerable dahil sila ang sinisisi sa lumalaking disempleyo sa mga kapitalistang bansa at pinauuwi na sila sa kanilang mga pinanggalingang bansa.

Sa likod ng bukambibig nilang pagkabahala sa nagbabagong klima at sa kapaligiran, patuloy na pinag-iibayo ng mga imperyalistang bansa ang panda-rambong sa mga likas na yaman ng mga neokolonya. Sa kanila nanggaging ang halos lahat ng *green-*

*house gas*⁷ na sanhi ng pag-init ng mundo at nagreresulta na sa pagliit ng ani, lumalaking kakulangan sa pagkain at tubig, mga sakit at pagkamatay sa mga pinagsasamantalan at inaaping bansa.

Sa ngalan ng “globalisasyong neoliberal”, ang US ay ipinamamaring motor ng pag-unlad at pamilihang “*last resort*”⁸ ng pandaigdigang ekonomya sa nagdaang tatlong dekada. Subalit malinaw na ito ngayon ang sentro ng pandaigdigang krisis sa pinansya at ekonomya at malinaw na pinagsimulan ng pagwasak sa mga produktibong pwersa at kaguluhang sosyo-ekonomiko at pulitikal. Bunga ng kasalukuyang matinding krisis, lubhang humina na ang pusisyon ng US bilang Numero Unong imperyalistang kapangyarihan, laluna sa aspetong pang-ekonomya at pampulitika, kahit pa pinakamalakas pa rin ito sa aspetong militar. Ang kasalukuyang krisis ay nagbubunga ng pangkalahatang paghina ng US at pagluwag ng kanyang kontrol sa mga imperyalistang alyado nito. Nagkakandarapa ang mga ito sa pangangalaga ng kanilang nasyunal at ultra-nasyunal na interes at itinutulak ang mundong *multipolar* at paglayo sa mundong *unipolar*⁹ na walang kwestyon ang dominasyon

ng US.

Pinahihina ang US hindi lamang ng krisis sa pinansya at ekonomya kundi maging ng mga sariling gerang agresyon sa Iraq at Afghanistan at ng pandaigdigang deployment ng mga pwersang militar nito. Mananatiling kumunoy ang Iraq para sa US at mga papet nito habang mayroon doong mga base at tropa ng US at may mahigpit na kontrol sa rekursong langis. Hindi isusuko ng mamamayan ng Iraq ang kanilang paglaban. Kung magpapasok ang US sa ilalim ni Obama ng karagdagang pwersang militar sa Afghanistan, dadanasin nito ang inabot noon ng mga mapanalakay na pwersang Soviet. Maaring maging mas malalim na kumunoy ang Afghanistan kapwa para sa US at NATO.

Tumitindi ang kumpetisyon ng mga imperyalistang kapangyarihan para sa langis at iba pang likas na yaman, mga pamilihan, larangan ng pamumuhunan at saklaw ng impluwensya. Lumalakas ang tunguhin ng mga imperyalistang kapangyarihang labas sa US na protektahan ang kanilang pambansang interes. Nagpapatupad sila ng mga patakaran sa pagbubuwis at pananalapi nang hiwalay sa US para makaagapay sa krisis sa pinansya at ekonomya kasabay ang pag-iwas o pagpipigil na mahila sa mga gerang agresyon ng US. May malinaw na mga palatandaang tinutunggali ng ilang imperyalistang kapangyarihan ang tindig ng US sa mga isyung pang-ekonomya, pampinansya, pampulitika at panseguridad.

Dahil pinag-iinteres sila ng mga imperyalista at dahil aktibo silang naghahangad ng mas malaking papel sa mga usaping pandaigdig, ang ilang malalaki ngunit di gaanong mauunlad na bansa tulad ng China at India ay may timbang sa nagbabagong balanse ng mga pwersa sa hanay ng mga imperya-

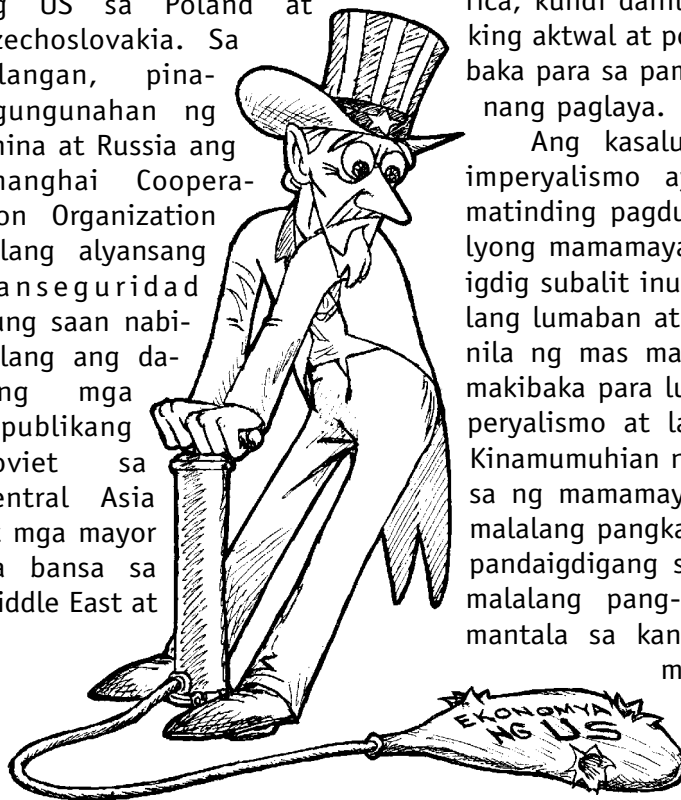
listang kapangyarihan. Ang China na ang pinakamalaking pinagkakautangan ng US kahit pa nananatili itong mahirap at nakasalalay sa pamilihan ng US para sa mura nitong mga produktong pangkonsumo at bulnerable sa napipintong pagbagsak ng pamilihan ng bono at ng dolyar ng US. Gayunpaman, nakikipagkumpitensya ito sa US para sa pagkukunan ng langis at ibang likas na yaman at hiwalay na naghahanap ng mga pamilihan at larangan ng pamumuhunan sa iba't ibang panig ng mundo. Ginagamit ng Russia ang yamang langis at gas nito at ang nagpapatuloy nitong kakayahang militar para panatilihin ang sarili bilang mayor na imperyalistang kapangyarihan.

Lumalakas ang mga angal sa dominasyon ng US sa UN, IMF, World Bank, WTO at iba pang pandaigdigang institusyon. Sa kanluran, sumama ang France sa Russia sa paggigiit ng pagbubuo ng bagong alyansang panseguridad sa Europe pamalit sa NATO at sa pagtutol sa *missile shield*¹⁰ na itinayo ng US sa Poland at Czechoslovakia. Sa silangan, pinangungunahan ng China at Russia ang Shanghai Cooperation Organization bilang alyansang panseguridad kung saan nabibilang ang dating mga republikang Soviet sa Central Asia at mga mayor na bansa sa Middle East at

South Asia. Napakinabangan man ng US sa simula, ang ganap na muling pagsanib ng Russia at China sa pandaigdigang sistemang kapitalista sa katagala'y nagpaigting sa kontradiksyon ng mga imperyalista, sa halip na magbunsod ng mapagkaibigan at payapang paglawak ng kapitalismo.

Kahit pinahihina ang Numero Unong katayuan ng US, may susing papel pa rin ito sa mga imperyalistang kapangyarihan sa malapit na hinaharap. Dapat nating idiin na nagkakaisa pa rin ang mga imperyalistang kapangyarihan laban sa mga aping mamamayan at bansa ng daigdig at laging sinisikap na ibaling sa mga ito ang bigat ng krisis. Ang kontradiksyon sa pagitan ng mga imperyalistang kapangyarihan at aping mamamayan at bansa ang pangunahin pa ring kontradiksyon sa mundo, hindi lamang dahil gamit ng mga imperyalista at papet nila ang pinakamalulupit na anyo ng pang-aapi at pagsasamantala sa pagpapahirap ng mamamayan ng Asia, Africa at Latin America, kundi dahil na rin sa lumalaking aktwal at potensyal na pakikibaka para sa pambansa at panlipunang paglaya.

Ang kasalukuyang krisis ng imperyalismo ay nagdudulot ng matinding pagdurusa sa bilyun-bilyong mamamayan ng ikatlong daigdig subalit inuudyok din sa kanilang lumaban at nagbibigay sa kanila ng mas malaking puwang na makibaka para lumaya mula sa imperyalismo at lahat ng reaksyon. Kinamumuhian ng malawak na masa ng mamamayan ang lalong lumalalang pangkalahatang krisis ng pandaigdigang sistema at ang lumalalang pang-aapi at pagsasamantala sa kanila. Taun-taon ay maaasahan natin ang pagsigla ng iba't ibang ligal at iligal na anyo

ng sama-samang paglaban ng mamamayan.

Hahantong sa bago't mas mataas na antas ang rebolusyonaryong armadong pakikibaka ng mamamayan sa mga bansa tulad ng Iraq at Afghanistan, na sinalakay at sinakop ng US at iba pang imperyalistang kapangyarihan. Ang matagal nang mga armadong kilusan para sa pambansang kalayaan at demokrasya, tulad ng sa Pilipinas, Colombia, India, Peru at Turkey, ay susulong nang malaki at magbibigay-inspirasyon sa pagsiklab ng mas marami pang digmang bayan sa iba't ibang kontinente. Ang mamamayan at mga gubyrno ng Democratic People's Republic of Korea, Cuba, Venezuela, Bolivia, Ecuador at iba pang bansa sa Latin American ay tampok sa paggigiit ng pambansang kasarinlan laban sa mapang-away na mga patakaran ng imperyalismong US.

Nananatiling matabang lupa ang South Asia para sa mabilis na paglaki ng armadong rebolusyon para sa pambansang kalayaan, demokrasya at sosyalismo. Sa pamamagitan ng digmang bayan sa Nepal, nagawa ng Communist Party of Nepal (Maoist) na ibagsak ang monarkiya, itatag ang isang republika at pamunuan ang gubyrnong koalisyon. Maaaring gampanan ng mamamayan at mga rebolusyonaryong pwersang pinamumunuan ng Communist Party of India (Maoist) ang dakilang papel ng paghahatid ng pandaigdigang proletaryong rebolusyon sa bago't mas mataas na antas katulad ng ginawa noon ng Russia kasunod

ng unang gerang pandaigdig at ng China kasunod ng ikalawang gerang pandaigdig. Anupaman, malawak ang malalim na disgusto ng proletaryado at mamamayan ng Russia at China. Matatag na sumusulong ang mga rebolusyonaryong partido komunista para itanghal ang pulang bandila at pamana nina Marx, Engels, Lenin, Stalin at Mao.

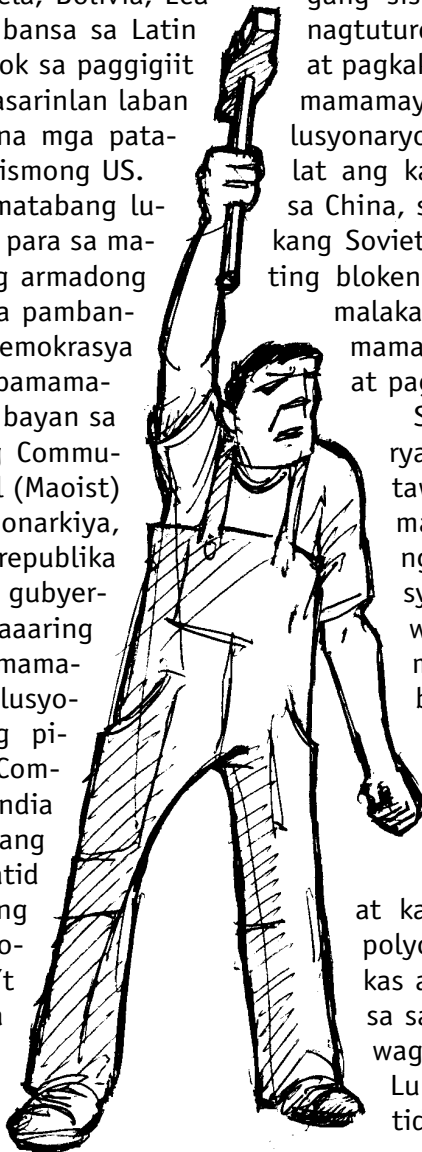
Ang pagguho ng Soviet Union at mga rebisyunistang rehimen sa blokeng Soviet, ang panunumbalik ng pinakamasasahol na anyo ng pang-aapi at pagsasamantala sa Russia at China at ang pandarambong ng US at pandaigdigang krisis sa ekonomya at pinansya ay naglantalad sa kabulukan ng pandaigdigang sistemang kapitalista at nagtuturo sa malalaking hamon at pagkakataon para isulong ng mamamayan ang kanilang rebolusyonaryong layunin. Kumakalat ang kaguluhang panlipunan sa China, sa dating mga republikang Soviet at mga bansa sa dating blokeng Soviet. Ibayong lumalakas ang pagtatakwil ng mamamayan sa kapitalismo at paggigiit ng sosyalismo.

Sa loob ng mga imperyalistang bansa, lumilitaw at tumatampok ang makauring tunggalian ng monopolyong burgesya at uring manggagawa. Nagpupuyos ang mga manggagawa, kabataan, kababaihan at mga migrante sa paglaki ng disempleyo at pagliit ng kita nila, at sa labis na pagkagahaman at kahambugan ng monopolyong burgesya. Papalakas ang kanilang pagtuligsa sa kapitalismo at panawagan para sa sosyalismo. Lumalakas ang mga partido ng Kaliwa sa ilang

bansa sa Europe. Upang ilihis ang proletaryado at mamamayan mula sa makauring tunggalian at pagkakaisang anti-imperyalista, ginagawa ng monopolyong burgesya at buktot nitong mga pulitiko ang lahat upang itambol ang sobinismo, rasismo, pasismo at isterya ng digmaan.

Subalit paulit-ulit na ring natutunayan na ang proletaryado at mamamayan sa mga imperyalistang bansa, kabilang sa US, ay may kakayahang tumindig laban sa mapagsamantala at mapang-aping mga patakaran ng monopolyong kapitalismo. Ang tindi ng kasalukuyang krisis sa pinansya at ekonomya ay tiyak na pumupukaw sa malawak na masa ng mamamayan laban sa kapitalistang sistema. Sa pagtagal ng krisis nang ilang taon at marahil mahigit isang dekada, may sapat na pagkakataon ang mga rebolusyonaryong pwersa na puka-win, organisahin at pakilusin ang masa at umunlad at lumawak sa ideolohiya, pulitika at organisasyon.

Ang lubos na pagkabangkarote ng "globalisasyong neoliberal" ay nagpapakita sa proletaryado at mamamayan ng kasamaan ng monopolyong kapitalismo dahil winawasak nito ang mga pwersa ng produksyon at nagdudulot ng di matiis na pagdurusa at ng kagyat na pangangailangan para sa rebolusyonaryong pakikibaka para sa pambansang kalayaan, demokrasya at sosyalismo. Mainam para sa rebolusyonaryong aktibidad ang kundisyon ng krisis ngunit di ito awtomatikong magluluwal ng rebolusyon. Ang mulat at organisadong mga rebolusyonaryong pwersa, pangunahin ang rebolusyonaryong partido ng proletaryo, ay dapat magsikap at puspusang makibaka upang manawagan sa malawak na masa ng mamamayan at ihatid sila sa landas ng rebolusyon.

II. Desperadong kalagayan ng naghaharing sistema sa Pilipinas

Nasa palagiang krisis ang malakolonyal at malapyudal na naghaharing sistema sa Pilipinas dahil dinaranas nito ang pinakamasasahol na anyo ng pagsasamantala at pang-aapi mula sa dayuhang monopolyo kapitalismo, katutubong pyudalismo at burukrata kapitalismo. Kaya bulnerable ito sa mga pihit ng pangkalahatang krisis ng pandaigdigang sistemang kapitalista at sa kasalukuyang krisis sa pinansya at ekonomya na inilarawan na ng mga pinuno ng mga imperyalistang bansa na pinakamalala na mula noong Great Depression at inilarawan din ng ilang mga manunuri sa ekonomya na walang kaparis nitong huling 100 taon.

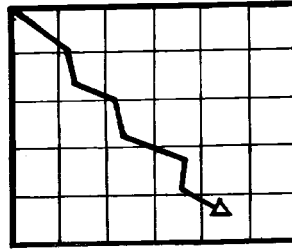
Subalit sa kalakhan ng nagdaang taon, bulaang tiniyak ng rehimen ng Arroyo at mga eksperto nito sa ekonomya na ang Pilipinas ay hiwalay o ligtas sa krisis sa pinansya at ekonomya ng US at ng pandaigdigang sistemang kapitalista. Ipinagyayabang nila ang malakas umanong pundasyon ng isang ekonomyang sa aktwal ay pre-industrial, malapyudal at agraryo, nakasasa sa pag-eeksport ng mga hilaw na materyales at mga malamanupakturang mababa ang dagdaghalaga, sa mga remitans ng mga kontraktwal na manggagawa sa ibayong dagat at sa panlabas na utang para punan ang mga depisit sa kalakalan at badyet.

Hindi umubra ang mga kasinungalingan ng rehimen laluna noong sumisirit ang presyo ng pagkain at panggatong. Nasusuklam ang mamamayan dahil kahit agrikultural na bansa ang Pilipinas at dating base ng "miracle rice," naging Numero Uno na itong tagaangkat ng. na itong tagaangkat ng bigas sa buong mundo. Bunga ito ng ilang dekadang pagtatambak dito ng bigas sa ilalim ng liberalisasyon ng kalakalan na malayong nauna pa sa iskedyul ng pagbabawas ng taripa na itinakda ng World Trade Orga-

PAGTAAS NG GNP

PAGBAGSAK NG KITA

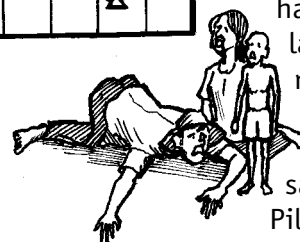

nization. Resulta rin ito ng pagpapalit-gamit ng lupa mula sa produksyon ng palay at mais tungong ibang pananim na pang-eksport o ganap na di-agrikultural na gamit.

Ipinagmalaki ng rehimen na naprotektahan nito ang ekonomya mula sa pandaigdigang krisis sa pinansya at ekonomya sa pamamagitan ng pagsingil ng dagdag na buwis sa mamamayan sa anyo ng *expanded value added tax* sa utos ng International Monetary Fund. Tinukoy nito na 20% lamang ng mga eksport ng Pilipinas ang napupunta sa US at anumang kabawasan sa eksport ay hindi makasasama sa bansa. Sa katunayan, umaabot sa 25% ng mga direktang eksport ng Pilipinas ang napupunta sa US. Dagdag dito, ang lumaking mga eksport ng Pilipinas sa Hong Kong, China, Taiwan, South Korea at Japan ay napupunta rin sa US matapos ang ilang karagdagang pagpoproseso.

Tiyak na matindi ang tama sa Pilipinas ng pagkitid ng produksyon at pamilihang pangkonsumo

sa US dahil sa mas mababang demand sa US para sa mga eksport ng Pilipinas. Pinakamasama, ang pandaigdigang paghihigpit sa pautang ay nagkakait sa mga naghahari sa Pilipinas ng susing rekursong pampuno sa mga depisit sa kalakalan at badyet at ng mauutang na pambayad sa dating mga utang para lumikha ng ilusyon ng paglago ng ekonomya. Habang tumatagal at lumalala ang krisis sa pinansya at ekonomya, bababa ang demand para sa mga kontraktwal na manggagawang Pilipino sa ibang bansa. Mangangahulugan ito ng pagliit ng mga remitans na dayuhang salapi bilang mayor na rekursong pampinansya na nakasanayan na ng Pilipinas.

Lulubha ang depresyon ng ekonomya ng Pilipinas. Ang pagliit ng kita sa eksport, dayuhang pautang at mga remitans ng mga kontraktwal na manggagawa sa ibayong dagat ay mangangahulugan ng mas bawas na rekursong para sa produksyon at konsumo sa Pilipinas. Ngayon pa lamang ay ibinaba na ng rehimen ng Arroyo ang mga dating tinatayang tantos ng paglago ng ekonomya, pero labis pa rin ito at hindi lubos na nagsa-saalang-alang sa paghihigpit ng pautang. Ang riyalidad ng depresyon ay mangangahulugan ng mas maraming pagkalugi, pagsasara, pagbagsak ng produksyon, maramihang tanggalan sa trabaho at malalang pagbagsak ng kita ng masang anakpawis at maging ng mga gitnang saray ng lipunan.

Sa kasalukuyan, ang depresyon ng ekonomya sa Pilipinas ay nagbubunga na ng matindi at laganap

nang disgusto sa hanay ng malawak na masa ng sambayanan. Ang paggigiit ng trabaho, disentang sahod, pag-unlad ng industriya, reporma sa lupa, sapat na serbisyong panlipunan at paggalang sa demokratikong mga karapatan ng masang anakpawis ay mas malakas na dadagundong at mag-uudyok sa malawak na masa ng sambayanan na magmartsa at magrali sa lansangan at magtipon sa iba't ibang pampublikong lugar.

Hindi matatakas ang mga reaksyunaryo ang depresyon at palagi ang krisis ng naghaharing sistema. Walang anumang parte ng malalaking halagang inuutang sa loob at labas ng bansa, sinisingil bilang buwis sa mamamayan o ipinadadala ng mga kontraktwal na manggagawa sa ibayong dagat ang napupunta sa pagpapaunlad ng industriya. Kahit mga lupaing agrikultural na nakalaan sa mga panguhahing pananim ay lumiit dahil sa pagbaling sa mga pananim na pang-eksport, ispekulasyon sa *real estate* at iba pang empresang gumagamit ng malalawak na lupain.

Lalu't lalong maghahangad at maggigiit ang mamamayan ng rebolusyonaryong solusyon sa krisis pang-ekonomya at panlipunan habang gumagamit ang mga kontra-rebolusyonaryong naghahari ng dahas at panlilinlang para iligaw at supilin sila. Mismong ang mga kontra-rebolusyonaryong yumuyurak sa mga batayang karapatang demokratiko ng mamamayan at walang iniaalok na solusyon sa mga problemang panlipunan at pang-ekonomya kundi lalo pang pagtataksil sa pambansang kasarinlan, soberanyang pang-ekonomya at pambansang patrimonya alinsunod sa wala nang kredibilidad na patakarang "neoliberal na globalisasyon" ay higit pang mag-uudyok sa mamamayan para maghimagsik.

Ang magkakaribal na paksyong

pampulitika ng naghaharing uring malalaking kumprador at panginong maylupa ay nagkakaiba sa pangalan ng kani-kanilang partido at koalisyon subalit magkakapareho sa kanilang pangangayupapa sa patakarang "neoliberal na globalisasyon" na dikta ng US. Ang pinag-aagawan nila ay ang basbas ng US at ang pakinabang na makukuha sa kapangyarihang pampulitika. Alinmang reaksyunaryong paksyon ang maluklok sa poder ay may tendensyang solohin ang mga pakinabang. Sa kabilang banda naman, ang mga paksyon ng oposisyon ay abala sa paggigiit ng malinis na gubyerno at paglaban sa korapsyon pero umiiwas sa mga saligang usapin ng pambansang kasarinlan, demokrasya, kaunlarang pang-industriya, tunay na reporma sa lupa, kulturang bayan at malayang patakarang panlabas.

Bawat reaksyunaryong naghaharing pangkatin, mula kay Ramos hanggang kay Arroyo ay nagpanukalang amyendahan ang konstitusyong 1987 ng reaksyunaryong gubyerno upang palawigin ang paghahari at pawiin o baguhin ang mga probisyong ibinunga ng pakikibaka sa pasistang dikta-durang US-Marcos, tulad ng mga probisyong nagrerenda sa deklarasyon ng batas militar, nagbibigay-proteksyon sa karapatang-tao at kala-yaang sibil, nagtataguyod ng soberanyang pang-ekonomya at pambansang patrimonya at nagbabawal sa mga dayuhang base militar, banyagang tropa at pag-iimbak at pagdadala ng armas nukleyar sa teritoryo ng Pilipinas. Sa katunayan, inuk-ok at pinaikutan na ang mga ito sa pama-

magitan ng mga batas at kasunduang ehekutibo.

Kung kailan ang patakarang "neoliberal na globalisasyon" na dikta ng US ay ganap nang nawalan ng kredibilidad dulot ng kasalukuyang krisis sa pinansya at ekonomya, saka naman idineklara ng mga alipures ng rehimeng Arroyo sa House of Representatives na ang layunin nila sa panukalang pag-amyenda sa konstitusyong 1987 ng reaksyunaryong gubyerno ay ang iwaksi ang soberanyang pang-ekonomya at pambansang patrimonya at pahintulutan ang 100% pagmamay-ari ng mga dayuhang mamumuhunan sa lupa at lahat ng uri ng empresa. Nagtataksil sa bayan ang rehimeng Arroyo kapalit ng pananatili nito sa kapangyarihan.

Ang papalalang panlipunan at pang-ekonomyang krisis ay tuluytuloy na gumagatong sa pampulitikang krisis ng naghaharing sistema. Ang mga naghaharing uri ay lalu't lalong hindi makapaghari nang may anumang matagalang moral na awtoridad, alinmang reaksyunaryong paksyon ang maluluklok sa poder. Malaon nang namumuhi ang malawak na masa ng sambayanan sa pagpapakatu-ta, katiwalian, kasingungalingan at kalupitan na siya nang tatak ng bawat reaksyunaryong naghaharing pangkatin. Kaya masidhi silang nagnanais ng rebolusyonaryong pagbabago at malakas na naghahangad na pamunuan at pabilisin ng rebolusyonaryong partido ang pagsulong ng pakikibaka para ibagsak ang buong naghaharing sistema at itayo ang

demokratikong estadong bayan.

Sa pangunguna ng naghaharing pangkating Arroyo, tatlong pormasyong pampulitika ang nagkukutsa-bahan sa isang mabuway na alyan-sa para pagharian ang mamamayan. Ito ang Kabalikang Mamamayang Pilipino (KAMPI) ng huwad na presidenteng si Arroyo, ang Lakas-NUCD ni dating presidente Ramos at ang Nationalist People's Coalition ng dating kroni ni Marcos na si Eduardo Cojuangco. Ito ang pinakamalalaki at pinakamapeperang pormasyong pampulitika subalit wala namang kredibilidad, laluna dahil sa korapsyon.

Nakahanay laban sa mga dominanteng pormasyong ito ang di hamak na mas maliliit na partido na makikinabang sa pagkasira ng mga dominanteng partido pero may tendensyang maging hati-hati. Kabilang dito ang Nacionalista Party ni Manuel Villar, ang Liberal Party ni Mar Roxas, ang Partido ng Masang Pilipino ni dating presidente Joseph Estrada, ang PDP-Laban ni Aquilino Pimentel, at ang pansamantalang koalisyong tinatawag na United Opposition (UNO).

Itinutulak ng naghaharing pangkating Arroyo ang pagbabago sa konstitusyon sa pamamagitan ng *constituent assembly* bilang maniobra para palawigin ang paghahari nito. Subalit ayaw makipagtulungan ng Senado sa House of Representatives, laluna dahil sa malawak na pagtutol sa

proyekto ng *charter change* ni Arroyo. Naghahanda ang naghaharing pangkating Arroyo na dayain ang eleksyon sa 2010 para pangalagaan ang mga nakurakot nito at tiyaking hindi ito maparurusahan sa mga kriminal nitong pananagutan. Naghahanda itong gumamit ng malawakang pandaraya at terorismo sa eleksyon para tiyaking mahahalal ang sarili nitong mga kandidato.

Igting ang mga kontradiksyon sa hanay ng mga reaksiyaryong pormasyong pampulitika habang tinatangka ng naghaharing pangkating Arroyo na dayain ang eleksyon sa 2010 tulad ng ginawa nito noong 2004. Igting din ang mga kontradiksyon sa mga paksyon sa militar at pulisya. Malalim at malawak ito dahil tinutugis ng naghaharing pangkating Arroyo ang mga upisyal at sundalo na bumatikos sa kriminal nitong mga patakaran at gawain at pinapaboran hindi lamang yaong mga kumakampi sa naghaharing pangkatin kundi yaong harap-harapang sangkot sa korapsyon at iba pang malakas pagkakitaang kriminal na aktibidad sa loob at labas ng militar at pulisya.

Wasto ang pagtalima at pagpapatupad ng Partido sa patakaran ng malawak na nagkakaisang prente sa pagsagpang nito sa mga kontradiksyon at hidwaan sa hanay ng mga reaksiyaryo at sa paghahangad nitong mabuo ang obhetibo o mulat na pakikipag-alyansa at pakikipagtulungan sa mga grupong po at indibidwal sa mga reaksiyaryong partido at koalisyon, sa sibil na burokrasya at sa militar at pulisya na nagpapahayag ng mga pa-

triyotiko at progresibong paninindigan laban sa mga reaksiyaryong pinakamalalala at pinakasagadsaring tuta ng mga imperyalista.

Mahahalaga ang mga dinalang isyu ng malawak na nagkakaisang prente laban sa rehimeng Arroyo, kabilang ang pandaraya sa eleksyon noong 2004, maraming damdumalang kaso ng korapsyon, malalala at sistematikong paglabag sa karapatang-tao, di pantay na mga kasunduan sa kalakalan at ekonomya sa mga dayuhang kapangyarihan at ang iskema para amyendahan ang konstitusyon ng 1987.

Ang rehimeng Arroyo ang siyang pinakamasahol sa mga reaksiyaryo at sa gayo'y siyang kaway ng mamamayan at rebolusyonyang kilusan. Maihahambing ito sa pasistang diktadurang Marcos sa pagpapakapapet nito sa imperyalismong US. Buong tapat nitong sinusunod ang mga patakaran ng "neoliberal na globalisasyon" at "gera laban sa terorismo" na idinikta ng US—sa kabila ng pagkabangkarote at lubos na kawalan ng kredibilidad ng mga patakarang ito. Itinuturing itong pinakakorap na rehimen sa buong Asia at ikalawa sa pinakakorap sa buong mundo. Malalala at sistematiko ang mga paglabag nito sa karapatang-tao.

Kabilang sa mga paglabag nito sa karapatang-tao ang malawakang kampanyang militar para supilin ang mga manggagawa, maralita ng lunsod, masang magsasaka at pambansang minorya; mga ekstrahudisyal na pamamaslang, pagdukot at pagtortur ng mga ligal na demokratikong aktibista (kabilang ang mga manggagawa, magsasaka, kababaihan, kabataan, taong simbahan, abugado, tagapagtanggol ng karapatang-tao at tagapagtaguyod ng kapayapaan) at mga konsultant ng National Democratic Front of the Philippines (NDFP) na nagtata-

masa ng mga garantiya sa kanilang kaligtasan sa ilalim ng GRP-NDFP Joint Agreement on Safety and Immunity Guarantees.

Inuudyok ng mga imperyalistang US ang rehimeng Arroyo na magpakawala ng malulupit na kampanyang militar at pigilan ang negosasyong pangkapayapaan ng GRP at NDFP na umusad tungo sa pagharap sa mga ugat ng armadong tunggalian sa pamamagitan ng mga reporma sa lipunan, ekonomya, pulitika at konstitusyon. Itinatambol ng US at rehimeng Arroyo ang tinaguriang “pandaigdigang gera laban sa terorismo” upang mapahintulutan ang panghihimasok-militar ng US sa gera sibil sa pagitan ng mga rebolusyonaryo at kontra-rebolusyonaryong pwersa at ang patuloy na pagbabase at operayon ng mga pwersang militar ng US sa ating bansa.

Alinsunod sa mga dikta ng amo nitong US, ginawa nang imposible ng rehimeng Arroyo ang muling pagbuhay sa pormal na usapan sa pagitan ng dalawang *negotiating panel* sa GRP-NDFP *peace negotiations* dahil ginawang kundisyon para rito ang pagsuko at pasipikasyon ng mga rebolusyonaryong pwersa at mamamayan na kinokomoplahe sa anyo ng pangmatagalang tigil-putukan at pagtanggap nitong pagtibayin at tupdin ang mga dati nang pirmadong kasunduang bilateral nang di nakakundisyon sa pangmatagalang tigil-putukan. Ang malisyosong layunin ng rehimen ay palitan ang usapang pangkapayapaan ng negosasyon para sa tigil-putukan at pagsuko, ibasura ang dati nang napirmahang mga kasunduan at pigilin ang substantibong negosasyon para sa mga reporma sa lipunan, ekonomya, pulitika at konstitusyon. Matapos nitong patayin ang

napakaraming konsultant ng NDFP at mga progresibong aktibista, iginigiit naman nito ngayon ang pagsuko ng pinakabuhay ng buong rebolusyonaryong kilusan.

Walang pagpipilian ang Partido at ang buong rebolusyonaryong kilusan kundi ang palakasin ang rebolusyonaryong armadong pakikibaka laban sa dati nang pinatitinding kampanyang militar para supilin ang mamamayan sa ilalim ng OBL2 at Enhanced National Internal Security Plan. Masasagpang ng Bagong Hukbong Bayan ang mabilis na lumalalang krisis ng lokal na naghaharing sistema at sa US at pandaigdigang sistemang kapitalista. Sa pinakakongkreto, maaari nitong samantalain ang problema ngayon ng reaksiyunaryong guberno at armadong pwersa sa pagharap nito sa dalawang larangan ng digma—isa sa teritoryo ng mga Moro at isa pa sa buong kapuluan ng Pilipinas.

Isinara na ng rehimeng Arroyo ang pinto sa pakikipagnegosasyong pangkapayapaan sa Moro Islamic Liberation Front sa pamamagitan

ng pagbasura sa Memorandum of Agreement on Ancestral Domain (MoA-AD) at paggigiit na muling buhayin ang impormal na usapan nang wala ang MoA-AD. Isinara na rin nito ang pinto sa muling pagbuhay sa pormal na pakikipag-usap sa NDFP dahil sa pagpapataw ng mga kondisyon na labag sa The Hague Joint Declaration at lahat ng iba pang dating pirmadong kasunduan.

May estratehikong halaga ang paglaban ng mamamayang Pilipino at Bangsamoro para sa kani-kanyang rebolusyonaryong mithiin sa kani-kanyang teritoryo at ang maksimisasyon ng kanilang pagkakaisa, koordinasyon at kooperasyon alinsunod sa matagal nang kasunduang alyansa ng NDFP at MILF.

Malaking bentahe para sa mga rebolusyonaryong pwersa at mamamayang kinakatawan ng NDFP at MILF na pareho silang lumalaban sa isang walang-wala nang kredibilidad at ubod nang nahihiwalay na rehimeng binabatbat ng matinding lokal at pandaigdigang krisis. Mayroon silang sapat na laki para sistematikong magdulot ng nakamamatay na mga dagok sa maraming mahihinang bahagi ng armadong pwersa ng kaaway at ng naghaharing sistema. Pinakapangunahin ang pagbira nang malakas sa mahihinang bahaging iyon para alisan ng kakayahan at wasakin ang naghaharing sistema. Bunga nito, maaari pang lumaki ang rebolusyonaryong lakas ng mamamayan at magkamit ng dagdag pang mga tagumpay. Maaasahan natin na itatayo ng mamamayan at mga rebolusyonaryong pwersa ang isang bagong Pilipinas na independyente, demokratiko, makatarungan, maunlad at payapa.

III. Malalaking tagumpay ng Partido Komunista ng Pilipinas

Nitong nakaraang apatnapung taon, ang Partido Komunista ng Pilipinas ay nakapagkamit ng malalaking tagumpay sa ideolohiya, pulitika at organisasyon na may matagalang kabuluhan at nagpasulong sa bagong demokratikong rebolusyon ng sambayanang Pilipino laban sa imperyalismong US at mga lokal na nagsasamantalang uring malalaking kumprador at panginoong maylupa. Ang mga tagumpay na ito ay naipagwagi sa kabilang ng matitinding hamon sa pamamagitan ng mapagpasya at militanteng pakikibakang dumaan sa mga pihit ngunit tumungo sa bago at mas mataas na antas ng rebolusyonaryong kamalayan at kakayahang lumaban.

Ang mga imperyalistang US at mga lokal nilang papet ay naglunsad ng maraming pambansa at lokalisdong kampanya ng armadong panunupil laban sa Partido, Bagong Hukbong Bayan at sambayanang Pilipino sa mabangis na pagtatangkang durugin ang armadong rebolusyonaryong kilusan. Matapos magtangka noong 1969-71 na udlutin ang digmang bayan sa isa at kalauna'y sa dalawang larangang gerilya, sinulsulan ng mga imperyalistang US ang rehimeng Marcos na magpataw ng pasistang diktadura sa mamamayan sa loob ng 14 na taon mula 1972 hanggang pahinain iyon ng paglaban ng bayan at ibagsak ng isang pag-aalsa noong 1986. Sinundan iyon ng serye ng mga rehimeng nagpapanggap na demokratiko at bigong nagtatangkang durugin ang demokratikong rebolusyong bayan sa pamamagitan ng panlilinlang at karahasan.

Nangabigong lahat ang mga tangkang durugin ang armadong rebolusyon. Lalo lamang niyong pinahirapan ang mamamayan at inudyok silang lumaban nang mas puspusan para sa kanilang pambansa at panlipunang paglaya. Dapat nating bigyang-diin na ang bagong demokratikong rebolusyon sa pa-

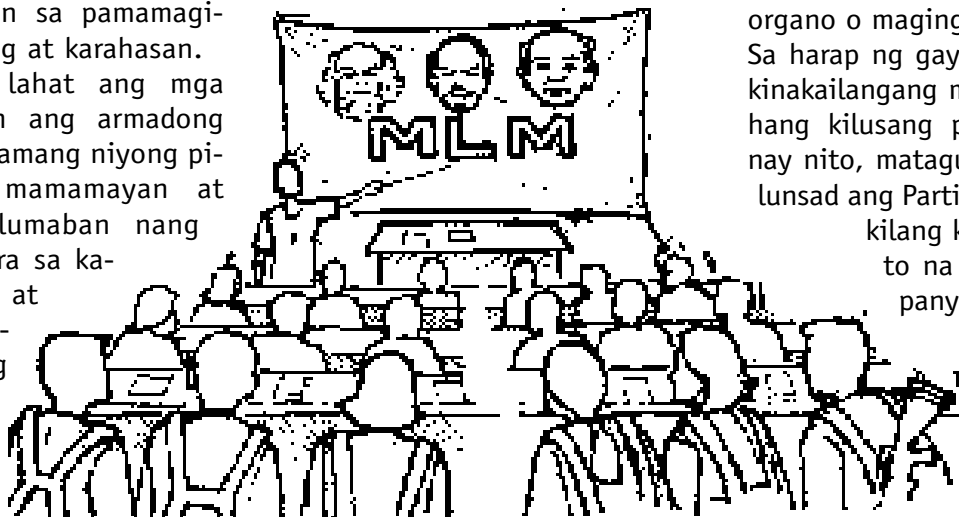
mamagitan ng matagalang digmang bayan ay nakapanatili at sumulong nang malaki at lahatangpanig sa isang bansang malaon nang mayor na base ng imperyalistang paghahari ng US sa buong East Asia. Malaki itong tagumpay na laging nagbibigay-inspirasyon sa sambayanang Pilipino at iba pang mamamayan ng mundo.

Sa matagumpay na pamumuno sa rebolusyong Pilipino, laging nagsisikap ang Partido na isanib ang teorya ng Marxismo-Leninismo-Maoismo sa kongkretong kalagayan ng Pilipinas at sa kongkretong praktika ng rebolusyon. Seryoso nitong pinag-aaralan ang kasaysayan ng sambayanang Pilipino at ng pandaigdigang kilusan ng uring manggagawa at sinasamantala ang krisis na kalagayan at mga kontradik-

syon sa loob ng naghaharing sistema sa Pilipinas at pandaigdigang sistemang kapitalista.

Sa gawaing pang-ideolohiya, mahigpit na tumatalima ang Partido sa Marxismo-Leninismo-Maoismo at lagi itong nagsisikap na buuin ang diyalektiko-materyalistang paninindigan, pananaw at pamamaraan sa hanay ng mga kadre at kasapi ng Partido, iwaksi ang suhetibismo, sa anyo man ng empirismo o ng dogmatismo. Sa gawaing pampulitika, itinakda nito ang li-nya ng bagong demokratikong rebolusyon sa pamamagitan ng matagalang digmang bayan, at itinatakwil ang Kanan at "Kaliwang" oportunismo. Sa gawaing pang-organisasyon, itinataguyod nito ang prinsipyo ng demokratikong sentralismo, kontra sa liberalismo at burukratismo, at ipinundar nito ang sarili sa pambansang saklaw at malalim na umugat sa hanay ng masang anakpawis na mga manggagawa at magsasaka.

Pinaghuhusay ng Partido ang paggawa at istilo ng paggawa nito sa pamamagitan ng pana-panahon at napapanahong mga punahan at pagpuna-sa-sarili. Ngunit maaaring magtuluy-tuloy at lumaki ang mga mayor na kamalian kapag ang mga ito'y patuloy na hinahawakan at pinalalaganap sa Partido ng mga kadre ng Partido sa mga nakatataas na organo o maging sa Komite Sentral. Sa harap ng gayong mga kamalian, kinakailangang magdaos ng malaking kilusang pagwawasto. Kaugnay nito, matagumpay na nakapaglunsad ang Partido ng dalawang dakilang kilusang pagwawasto na bawat isa ay kampanya ng edukasyon para humalaw ng mga aral sa karanasan, magwasto ng malalaking kamalian at itakda

ang mga tungkulin para isulong ang rebolusyonaryong adhikain.

Inihanda ng Unang Dakilang Kilusang Pagwawasto ang pagtatag ng Partido mula 1965 at nagpatuloy noong mga unang taon ng Partido mula 1968 hanggang 1977. Pinuna at itinakwil niyon ang nai-pong mga kamalian ng mga Lava at mga rebisyunistang Lavaista at ng gangster na pangkating Taruc-Sumulong. Hinarap naman ng Ikalawang Dakilang Kilusang Pagwawasto ang mga “Kaliwa” at Kanang oportunistang pagkakamali noong dekada 1980 at maagang bahagi ng dekada 1990. Ang mga “Kaliwang” oportunista ay nagdulot ng malubhang pinsala sa Partido at baseng masa sa kalakhan ng dekada 1980. Matapos hayagang bumaling sa Kanang ang mga “Kaliwang” oportunista noong huling bahagi ng dekada 1980, nagsikap ang mga Kanang oportunista na lusawin ang Partido sa pamamagitan ng kanilang eklektikong paghahalu-halo ng mga kaisipang hango sa liberalismong burges, Gorbachovismo, Trotskyismo at sosyal demokrasya.

Bunga ng madagundong na tagumpay ng Ikalawang Dakilang Kilusang Pagwawasto na tumagal nang mahigit anim na taon mula 1992, ang Partido ay napagpanibagong-sigla at higit na napalakas sa ideolohiya, pulitika at organisasyon. Ang pinakamasasahol na “Kaliwa” at Kanang oportunista ay naging lantaran nang mga anti-komunista at kontra-rebolusyonaryo. Nagsisilbi silang mga espesyal na ahente ng imperyalismo at reaksiyon habang nagpapakadalubhasa sa anti-komunistang paninira. Ilan sa kanila ngayo’y nagraraket sa mga “nongovernmental organization” na pinopondohan ng mga imperyalista at ang iba naman ay pumaloob sa mga serbisyong militar at paniktik ng kaaway bilang mga konsultant at eksperto sa saywar.

Napaunlad ng Partido ang pang-ideolohiyang linya nitong Marxismo-Leninismo-Maoismo sa pamamagitan ng pag-aaral sa mga akda ni-na Marx, Engels, Lenin, Stalin at Mao gayundin sa pagkumpronta, paglalantad at pagtatakwil sa oportunismo, repormismo at rebisyunismo at sa iba’t ibang ideyang anti-komunista at anti-sosyalista. Pinag-aralan nito ang pinakamahahalagang usapin sa kasaysayan at kasalukuyang kalagayan ng mga rebolusyonaryong pakikibaka ng proletaryado at mamamayan ng Pilipinas at daigdig. Hinarap nito ang mga problema ng monopolyo kapitalismo, katutubong pyudalismo at burukrata kapitalismo at isinulong ang teorya at praktika ng bagong demokratikong rebolusyon.

Ang Partido ay kumatha at naglabas ng mga mayor na desisyon, mapanuring artikulo at mga aklat na mataas ang teoretiko at praktikal na kabuluhan. Inilathala ang mga ito sa Pilipino at iba pang wika sa Pilipinas, gayundin sa Ingles at iba pang wikang dayuhan. Kasama ng mga klasikong akda ng mga dakilang komunistang pantas at lider, kabilang ang mga ito sa mga silabus ng mga kurso ng pag-aaral na isinasagawa ng Partido. Naglaan ng mga gabay at pantulong sa pag-aaral para ang mga manggagawa, magsasaka at iba pang kulang sa pormal na edukasyon ay mapasulong sa kanilang teoretiko at pampulitikang pag-aaral.

Ang batayang kurso ay kinabibilangan ng pag-aaral sa mga sali-

gang prinsipyo ng Marxismo-Leninismo-Maoismo at sa kasaysayan, mga saligang problema ng sambayanang Pilipino at sa bagong demokratikong rebolusyon bilang solusyon. Ang intermedyang kurso ay naglalayong suriin ang rebolusyong Pilipino kumpara sa ibang pang rebolusyon sa ibang bansa. Ang abanteng kurso ay naglalaman ng pag-aaral sa

mga akda ng mga dakilang komunistang pantas at lider sa pilosopiya, ekonomyang pampulitika, agham panlipunan, estratehiya at taktika at kasaysayan ng pandaigdigang kilusang komunistang.

Umaabot sa ilampung libo ang kasapiang ng Partido. Malalim itong nakaugat sa hanay ng masang anakpawis na manggagawa at magsasaka sa kabuuan ng kapuluang Pilipinas. Nirerekut ang mga kasapi ng Partido mula sa rebolusyonaryong kilusang masa ng mga manggagawa, magsasaka, kababaihan, kabataan at iba pang sektor. Pinauunlad sila sa pamamagitan ng mga kurso ng pag-aaral at pagsasanay sa loob at labas ng kanilang yunit, sa pamamagitan ng kolektibong gawain at indibidwal na tungkulin at sa pamamagitan ng mga rebolusyonaryong pakikibaka.

Sinusunod ng Partido ang prinsipyo ng demokratikong sentralismo kung saan ang sentralismo ay nakabatay sa demokrasya at ang demokrasya ay pinapatnubayan ng sentralismo. May panteritoryong istruktura ng mga namumunong organo at organisasyon na sumasaklaw sa buong bansa sa iba’t ibang antas: mga rehiyon, prubinsya, distrito, lunsod at munisipalidad at mga barangay. Ang mga namumu-

nong organo ay may mga organisasyong istap na katuwang nila sa iba't ibang tipo ng gawain. Ang batayang organisasyon ng Partido ay ang sangay na nakabase sa mga lokal na komunidad, pagawaan, sakan, linya ng transportasyon, paaralan, upisina at iba pa. Ang grupo ng Partido naman ang batayang organisasyon ng Partido sa iba't ibang antas ng isang organisasyong masa o institusyong panlipunan.

Itinakda ng Partido ang pangkalahatang linyang pampulitika ng bagong demokratikong rebolusyon sa pamamagitan ng matagalang digmang bayan sa layuning ibagsak ang malakolonyal at malapyudal na naghaharing sistema at itayo ang sistema ng demokratikong estadong bayan batay sa alyansang manggagawa-magsasaka. Ginagamit nitong sandata ang rebolusyonaryong armadong pakikibaka at ang nagkakaisang prente. Pinanghahawakan nito ang linyang masa. Sumasalig ito sa masa at natututo sa kanila upang mapukaw, maorganisa at mapakilos sila.

Milyun-milyong napupukaw, naoorganisa at napakikilos ng Partido ang malawak na masa ng sam-bayanan. Pinamumunuan nito ang libu-libong mandirigma ng Bagong Hukbong Bayan at milyun-milyong organisadong magsasaka sa 120 hanggang 130 larangang gerilya sa 70 probinsya, mahigit 800 munisipalidad at mahigit 10,000 barangay. Binubuo ng mga kadre ng Partido sa hukbong bayan at sa mga lokalidad ang mga organo ng kapangyarihang pampulitika at ang mga organisasyong masa ng mga manggagawa, magsasaka, kababaihan, aktibistang pangkultura at iba pa. Bwelong nakakikilos ang mga yunit ng hukbong bayan sa mahigit 80% ng Pilipinas dahil di hihigit sa 10% ng bansa ang kayang saklawin ng mga tauhan ng reaksyunaryong hukbo sa bawat takdang panahon.

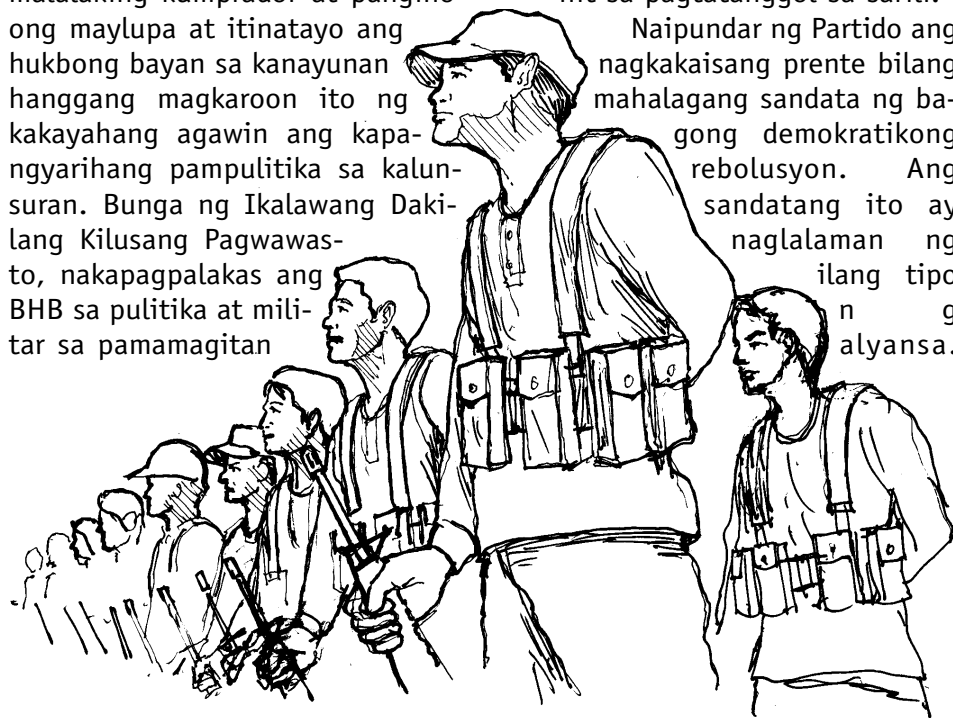
Sa kasaysayan, ang BHB ang pinakamalaking rebolusyonaryong hukbong naitayo sa Pilipinas. Mas malaki ito sa rebolusyonaryong hukbong Pilipino laban sa kolonyalismong Espanyol noong panahong 1896 hanggang 1898 at laban sa imperyalismong US mula 1899. Di hamak itong mas malaki sa Hukbong Bayan Laban sa Hapon o sa Hukbong Mapagpalaya ng Bayan. Sa sarili nito, mas malakas ang BHB ngayon kaysa noong dekada 1980 kapwa sa usaping pampulitika at militar. Hindi nito inabot ang antas na may 25,000 tauhan noong dekada 1980. Ang rurok ng lakas nito noong dekadang iyon ay 6,100 lamang, na walang anumang malinaw na pagkwenta sa mga baril na nawala sa Mindanao bunga ng Kampanyang Ahos.

Sa kanayunan, pinagsasanib ng Partido ang rebolusyonaryong armadong pakikibaka, reporma sa lupa at pagtatayo ng base upang isulong ang bagong demokratikong rebolusyon. Rebolusyonaryong armadong pakikibaka ang pangunahing anyo ng pakikibaka. Dinudurog nito ang armadong kapangyarihan ng malalaking kumprador at panginong maylupa at itinatayo ang hukbong bayan sa kanayunan hanggang magkaroon ito ng kakayahang agawin ang kapangyarihang pampulitika sa kalunsuran. Bunga ng Ikalawang Dakilang Kilusang Pagwawasto, nakapagpalakas ang BHB sa pulitika at militar sa pamamagitan

ng paglulunsad ng masinsin at malaganap na pakikidigmang gerilya batay sa papalawak at papalalim na baseng masa.

Sa pamamagitan lamang ng armadong kapangyarihan naisasakaituparan ng Partido at mamamayan ang reporma sa lupa bilang pangunahing laman ng demokratikong rebolusyon. Naglalaman ito ng minimum na programa ng pagpapababa ng upa sa lupa, pagpawi sa usura, pagpapataas ng sahod ng manggagawang bukid, pagpapainam ng presyo ng mga produkto ng magsasaka at pagpapataas ng produksyon sa agrikultura at iba pang gawaing pangkabuhayan. Batay sa gayong programa, maaaring tumungo sa maksimum na antas ng kumpiskasyon ng lupa at libreng pamamahagi ng lupa. Sa pagsulong ng armadong pakikibaka at rebolusyong agraryo, magiging posible na sumulong mula sa antas ng mga larangang gerilya tungo sa antas ng mga istableng baseng purok sa pamamagitan ng pagpapalakas sa mga organo ng kapangyarihang pampulitika, mga organisasyong masa, mga yunit milisya at mga yunit sa pagtatanggol-sa-sarili.

Naipundar ng Partido ang nagkakaisang prente bilang mahalagang sandata ng bagong demokratikong rebolusyon. Ang sandatang ito ay naglalaman ng ilang tipong alyansa.

Ang pinakamahalaga sa mga ito ay ang saligang alyansa ng mga manggagawa at magsasaka. Ito ang alyansa ng uring manggagawa bilang namumunong uri at ng uring magsasaka bilang pangunahing pwersa ng rebolusyong Pilipino. Bilang abanteng destakamento ng uring manggagawa, sinusunod ng Partido ang antipyudal na linyang makauri sa pakikipag-alyansa sa masang magsasaka: sumalig pangunahin sa mga maralitang magsasaka at manggagawang bukid, kabigin ang mga panggitnang magsasaka, nyutralisahan ang mayayamang magsasaka at samantalahin ang mga pagkakahati sa hanay ng mga panginoong maylupa upang ihiwalay at durugin ang kapangyarihan ng pinakamalalaki at pinakadespotikong panginoong maylupa.

Sa pamamagitan lamang ng epektibong saligang alyansa ng mga manggagawa at magsasaka para sa armadong pakikibaka magiging epektibo ang iba pang tipo ng alyansa sa nagkakaisang prente. Tinutukoy natin ang progresibong alyansa ng mga saligang rebolusyonaryong pwersa ng masang anakpawis at petiburgesyang lun-

sod, ang patriyotikong alyansa ng mga progresibong pwersa at panggitnang burgesya at ang malawak na nagkakaisang prente ng mga patriyotikong pwersa at ilang reaksyunaryong pwersa para labanan ang kaaway, ang pinakamasahol na reaksyunaryong pwersa at pinaka-sunud-sunuran sa imperyalismo.

Ginagamit ng Partido ang patakaran sa pakikipagkaisang prente at ang iba't ibang anyo ng alyansa upang dagdagan ang lakas ng mga saligang rebolusyonaryong pwersa at upang maabot, mapukaw at mapakilos ang milyun-milyong mamamayan sa iba't ibang anyo ng pakikibaka at sa malawak na hanay ng mga isyu. Kasama ng mga kaalyadong organisasyon, itinayo ng Partido ang National Democratic Front of the Philippines bilang balangkas ng pagkakaisang prente ng mga saligang rebolusyonaryong pwersa. Ang NDFP ay bukas sa panloob na pagpapalawak upang ibilang ang mga patriyotikong pwersa ng panggitnang burgesya o sa panlabas na pagpapalawak kagaya ng pagpasok sa pormal o di pormal na malawak na pakikipagkaisang prente sa mga reaksyunaryong pwersang kontra sa pinakamasahol na reaksyunaryong pwersa sa isang takdang panahon.

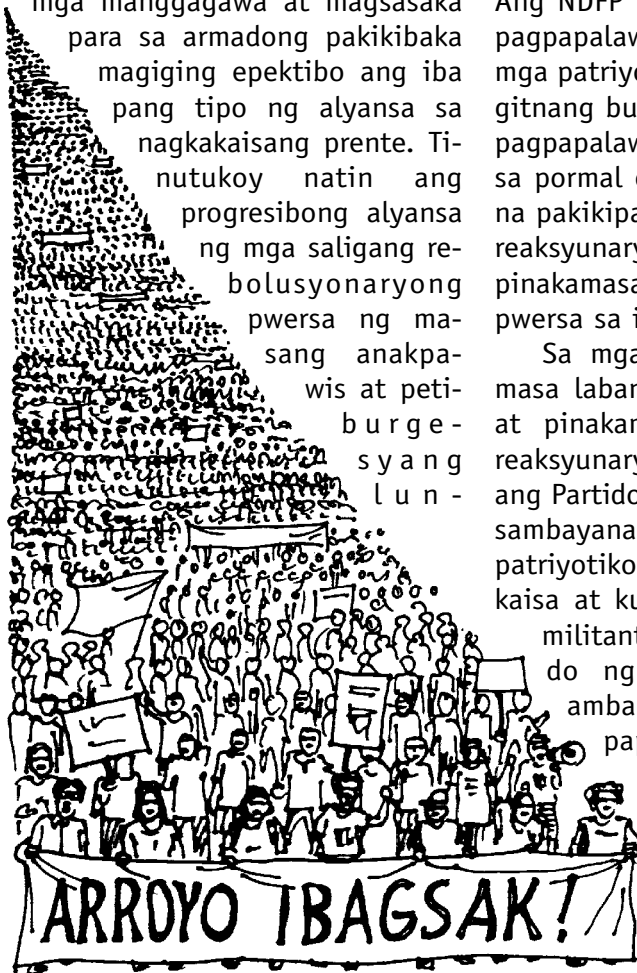
Sa mga ligal na pakikibakang masa laban sa imperyalismong US at pinakamasasahol na lokal na reaksyunaryo, laging nananawagan ang Partido sa malawak na masa ng sambayanan at sa mga pwersang patriyotiko at progresibo na magkaisa at kumilos nang matatag at militante. Nakagawa ang Partido ng katangi-tanging mga ambag sa pagpukaw at pagpapakilos ng mamamayan sa malalaking aksyong protesta na human-tong sa pagpapataksik kina Marcos at Estrada. Nagawang biguin ang mga pakanang bagu-

hin ang konstitusyong 1987 para pagsilbihin sa mga layuning maka-imperyalista at reaksyunaryo habang patuloy ang paglalantad at pagkundena sa maka-imperyalista at reaksyunaryong mga patakaran ng naghaharing pangkatin.

Sa pamamagitan ng sariling lakas lamang, ang ligal na demokratikong kilusang masa ay maaaring magpataksik ng isang partikular na reaksyunaryong rehimen ngunit hindi makapagpapabagsak sa buong naghaharing sistema. Mula't mula ay kinikilala ng Partido na ang ligal na demokratikong kilusang masa ay pwedeng magpahina sa naghaharing sistema, lumakas at magpatibay sa pagiging makatarungan ng rebolusyonaryong adhikain ng sambayanan. Ngunit ang gayong kilusan ay bulnerable sa malulupit na atake ng mga pusakal na reaksyunaryo. Kaugnay nito, tuluy-tuloy na hinihimok ng Partido ang mga patriyotiko at progresibong aktibistang ligal na lumahok sa rebolusyonaryong armadong pakikibaka kapag tinatarget sila ng ekstrahudisyal na pagpatay, pagdukot, tortyur at pagbibilanggo ng reaksyunaryong estado.

Naninindigan ang Partido para sa mga demokratikong karapatan at kapakanan ng mga Pilipino sa ibayong dagat at nananawagan sa kanilang sumuporta sa rebolusyonaryong pakikibaka ng sambayanang Pilipino para sa pambansang kalayaan at demokrasya. Sa ilampung bansa, hinihikayat nito ang mga Pilipinong imigrante, permanenteng residente at mga kontraktwal na manggagawa na magbuo ng kanilang mga samahan at ipaglaban ang kanilang mga karapatan at interes.

Nagtatamasa ang Partido ng mataas na katayuan sa pandaigdigang kilusang komunista gayundin sa malawak na kilusang anti-imperyalista. Dulot ito ng malalaking tagumpay ng Partido at sambaya-

nang Pilipino sa pagsusulong ng bagong demokratikong rebolusyon laban sa imperyalismong US at mga lokal na reaksyunaryo, gayundin ng rebolusyonaryong paninindigan ng Partido sa mga usaping internasyunal. Pinag-aaralan ng mga partidong komunista at manggagawa ang mga publikasyon

ng ating Partido at hangad nilang makipagpalitan ng ideya at karanasan sa ating Partido. Nakapagbuo at nakapagpaunlad ang ating Partido ng mapagkaibigang relasyon sa ibang partido sa pamamagitan ng bilateral na mga pulong at multilateral na mga kumperensya. Sa gayo'y pumasok ito sa mga

kasunduan sa praktikal na pagtutulongan sa diwa ng proletaryong internasyunalismo. Sa malawak ding hanay ng mga pwersang anti-imperyalista at demokratiko, sa diwa ng anti-imperyalistang pagkakaisa, nagbuo rin ng relasyon ang Partido at mga organisasyong masang pinamumunuan ng Partido.

IV. Plano para sa kalitatibong igpaw ng armadong rebolusyon

Itinuturing ng Partido na napakaimportanteng usapin kung paano dalhin ang bagong demokratikong rebolusyon sa bago at mas mataas na antas ng pag-unlad o sa kalitatibong pag-igpaw, batay sa mayamang naipong rebolusyonaryong karanasan, lakas at malalaking tagumpay ng Partido, BHB, NDFP at ng malawak na masa ng sambayanang Pilipino, at batay sa papalubhang krisis at depresyon ng reaksyunaryong naghaharing sistema sa Pilipinas at ng pandaigdigang sistemang kapitalista.

Narapat para sa Partido na ilatag ang plano para pabilisin ang pagsulong ng gawaing pang-ideolohiya, pampulitika at pang-organisasyon, palakihin ang mga suhetibong pwersa ng rebolusyon at samantalahin ang papasahol na krisis ng imperyalismo at mga lokal na reaksyunaryo, upang tunguhin ang layuning ibagsak ang bulok na naghaharing sistema at itatag ang demokratikong republikang bayan.

Maaari tayong maglatag ng limang-taong sentral na plano ng pagkilos. Dapat itong magtaglay ng malilina na layuning kakamtin taun-taon kaugnay ng kumulatibong paglaki gayundin ng pleksibilidad at kakayahang umangkop upang magkamit ng mas maiinam na resulta. Dapat itong ibatay sa kasalukuyang antas ng lakas, rekord at mga plano ng nakabababang mga organo at organisasyon ng Partido, ng dagdag na pagsisiyasat para kumpirmahin ang kasalukuyang lakas at tantyahin ang potensyal na paglaki, at sa kapasahang linawin ang mga tungkulin at paraan ng pagtupad sa mga

tungkulin at pagsasagawa ng mga kinakailangang tsekap, paloap at pag-aangkop.

Ang dapat mangibabaw na layuning ng plano ay pag-ibayuhin ang lakas ng mga rebolusyonaryong pwersa at tunguhin ang hangaring durugin ang naghaharing sistema at palitan ito ng demokratikong estadong bayan. Dapat saklawin ng plano ang sumusunod na mga punto:

1. Bigyan ng edukasyon at pagsasanay ang mga kadre at kasapi ng Partido sa linyang pang-ideolohiya ng Marxismo-Leninismo-Maoismo at sa pangkalahatang linyang pampulitika ng bagong demokratikong rebolusyon

Dapat bigyan ng Partido ng edukasyon at pagsasanay ang maraming kadre at kasapi ng Partido sa teorya at praktika ng Marxismo-Leninismo-Maoismo at sa pangkalahatang linya ng bagong demokratikong rebolusyon sa pamamagitan ng matagalang digmang bayan upang magsilbing bakal na bag-as at namumunong pwersa ng rebolusyonaryong kilusang masa. Kaila-

ngan natin ng ilampung libong kadre ng Partido at daan-daang libo at kalauna'y milyun-milyong kasapi ng Partido para isakatuparan ang dambuhalang mga tungkulin ng rebolusyon at gumawa ng kalitatibong igpaw sa rebolusyonaryong kilusan.

Ang mga sangay at grupo ng Partido ay dapat dumaan sa batayang kursong pampulitika at batayang kurso ng Partido upang magap na mabigyan ng kaalaman at kasanayan ang maraming kandidatong kasapi ng Partido para maging ganap na kasapi at para naman masariwa at makonsolida ng mga ganap na kasapi ang kanilang kaalaman. Ang mga nakatataas namang organo ng Partido ay dapat dumaan sa intermedya at abanteng kurso ng Partido at magbigay-pansin sa edukasyon at pagsasanay ng mga instruktur sa lahat ng kurso ng pag-aaral.

Dapat pagplanuhan ng mga kinauukulang organo ng Partido kung paano makukuha at matatapos ng mga dati at bagong kandidatong kasapi ang batayang kurso ng Partido nang walang anumang abala. Yaong mga mas mababa ang kakayahang magbasa at umintindi ng mga orihinal na teksto ay dapat bigyan ng pinasimpleng mga materyales sa pag-aaral at mga interesanteng tulong biswal. Yaong may nakahihigit na kakayahan ay dapat magbigay ng mapagkasamang tulong sa iba sa proseso ng pag-aaral sa pamamamunuan ng instruktur.

2. Pabilisin ang pagrerekrut ng mga kandidatong kasapi mula sa rebolusyonaryong kilusang masa at mapangahas na palawakin ang Partido

Dapat magrekrut ang Partido ng mga kandidatong kasapi mula sa hanay ng pinakaaktibo at pinakaabanteng mga elemento ng kilusang masa. Ang palagiang patakaran natin ay palawakin ang Partido nang hindi hinahayaang may makapasok ni isang ahente ng kaaway. Ang kilusang masa ay mapagkakatiwalaang paraan para tukuyin ang mga matapat na elementong tumatanggap sa Saligang Batas at Programa ng Partido at determinado at militanteng sumusunod sa pangkalahatang linya ng pakikibakang bayan para sa pambansang paglaya at demokrasya. Pwede rin tayong magrekrut ng mga elemento sa mga reaksyunaryong institusyon at organisasyon na tumatanggap sa Saligang Batas at Programa ng Partido ngunit nararapat mag-ingat upang mabisang makaganap ng ispesyal na mga gawain para sa Partido.

Responsibilidad ng mga kinaukulang organo ng Partido na gawing mga ganap na kasapi ang mga kandidatong kasapi sa loob ng panahong itinatakda ng Saligang Batas ng Partido, alinsunod sa mga makauring konsiderasyon. Kagyat makatapos ng pangkalahatan at ispesyal na mga kursong masa, dapat nang makuha ng mga abanteng elemento ng kilusang masa ang pangmasa at batayang kurso ng Partido bilang kandidatong kasapi. Para maging ganap na kasapi, ang kandidatong kasapi ay dapat makatapos ng batayang kurso ng Partido, dapat aktibo sa isang sangay o grupo ng Partido at dapat tumupad sa mga itinalagang gawain. Ang gayong mga gawain sa panahon ng kandidatura ay maituturing na gawaing panubok.

Batid ng Partido na ang pagla-

go ng organisasyon nito ay nalilimita ng pagkaligta sa pagrerekrut ng mga kandidatong kasapi. Nalilimitahan din ito kahit gaano man kabilis ang pagrerekluta kapag may pagpapabaya sa pagbibigay ng batayang kurso ng Partido at di pagbibigay-pansin sa takdang panahon ng pagiging kandidatong kasapi. Pinaaalalahanan ang lahat ng kadre at kasapi ng Partido na nagiging inspirado ang mga aktibistang masa kapag sila'y nagiging kandidatong kasapi at lalo pang nagiging inspirado ang mga kandidatong kasapi na higit pang magsikap at mas puspusan pang ipaglaban ang rebolusyonaryong adhikain kapag sila'y nagiging ganap na kasapi at ang Partido ay magkakaroon ng higit pang kakayahang magkamit ng mas malalaking tagumpay kung kumulatibong darami ang mga kadre at kasapi ng Partido.

3. Pag-ibayuhin ang mga kampanya para pukawin, organisahin at pakilusin ang mamamayan alinsunod sa pangkalahatang linya ng bagong demokratikong rebolusyon.

Dapat lagi tayong matuto sa masa sa pamamagitan ng panlipunang pagsisiyasat sa kanilang kalagayang api at pinagsasamantalanhan at sa kanilang mga kongkretong pangangailangan at kahilingan. Sa gayon, natututunan natin kung paano isasagawa ang mga kampanyang masa para pukawin, organisahin at pakilusin ang mamamayan. Dapat tayong magtiwala at sumalig sa kakayahan ng mamamayan na kumilos nang epektibo hinggil sa mga usaping ukol sa kanilang mga karapatan at interes, at tumahak sa direksyon tungo sa pagkakamit ng kapangyarihan at pakinabang alinsunod sa pangkalahatang linya ng bagong demokratikong rebolusyon.

Dapat tiyakin ng Partido na ma-

kukuha at maiintindihan ng mga lider at kasapi ng mga organisasyong masa ang pangkalahatang kursong masa sa lipunan at rebolusyong Pilipino at ang kaukulang sektoral na kursong masa. Taglay ang gayong lumalaking kwerpo ng mga mulat na aktibista sa mga organisasyong masa, maipararating ng Partido ang rebolusyonaryong mensahe sa papalaking bilang ng mamamayan. Ang tungkuling pukawin ang mamamayan ay dapat tupdin nang mabuti sa pamamagitan ng mga aksyong masa at mga publikasyon at iba't ibang anyo ng ahitasyon at propaganda.

Dapat tuluy-tuloy na palawakin at patatagin ang mga organisasyong masa ng mga manggagawa, magsasaka, kababaihan, kabataan, propesyunal, aktibistang pangkultura at iba pang pormasyong sektoral o nakabatay sa isyu. Bawat organisasyong masa ay dapat magkaroon ng malinaw na plano sa kumulatibong pagpapalawak ng kasapiang at pagkokonsolida dito sa pamamagitan ng edukasyong pampulitika, pagbibigay ng gawain at pagtitiyak sa mga resulta. Ang mga mobilisasyon at kampanyang masa ay dapat magsilbing paraan para gamitin ang kasalukuyang lakas, gayundin para pag-ibayuhin ang lakas sa pamamagitan ng pag-akit ng mas maraming tao para maging kasapi.

4. Paigtingin ang rebolusyonaryong armadong pakikibaka at kamtin ang mga target para lubusin ang mga tagumpay sa pulitika at militar.

Sa absolutong pamumuno ng Partido, dapat patuloy na isulong ng BHB ang estratehikong linya ng matagalang digmang bayan. Dapat itong magpalakas sa kanayunan hanggang maabot nito ang kakayahang agawin ang kalunsuran sa pambansang saklaw. Ang rebolusyonaryong armadong pakikibaka

ay kasanib ng rebolusyong agraryo at ng pagtatayo ng baseng masa.

Dapat sumulong ang BHB mula sa yugto ng estratehikong depensiba patungong estratehikong pagkapatas at sa katapusan sa estratehikong opensiba. Sa bawat estratehikong yugto, dapat itong maglunsad ng mga taktikal na opensiba para baguhin ang timbangan ng lakas sa pamamagitan ng pagdudulot ng paparaming kabiguan sa kaaway at pagkakamit ng papalaking armadong lakas sa pamamagitan ng dagdag na karanasan sa laban, sandata at kakayahang teknikal.

Sa kasalukuyan, naglulunsad ang BHB ng masinsin at malaganap na pakikidigmang gerilya batay sa papalawak at papalalim na baseng masa. Dapat nitong paigtingin ang pakikidigmang gerilya upang manipol ng mga yunit ng kaaway, sumira ng mga pasilidad ng kaaway, harangin ang mga linya ng suplay ng kaaway, pwersahin ang kaaway na magtuon sa paggugwardya at maging depensibo. Dapat din nitong lansagin ang mga operasyong pangangamkam ng lupa ng mga dayuhan at lokal na agro-korporasyon, kumpanya ng pagmimina, kumpanya ng pagtotrosong pang-eksport, kumpanya ng *real estate* (negosyo sa lupa at gusali) at mga katulad na empresa na nagpapaliit sa lupa para sa pagsasaka at para sa reporma sa lupa at nakawawasak sa kapaligiran.

Dapat harapin ng BHB ang di naparurusahang matataas na burokrata at upisyal militar na nagtataksil sa bayan, nandarambong at lumalabag sa karapatang-tao. Ang mga nasa likod ng mabibigat na krimen ay maaaring ipatawag sa imbestigasyon at arestuhin at kung armado at mapanganib o protektado ng mga armadong tauhan ay maaaring sagupain ng tagaarestong yunit ng BHB. Ang pagreretiro sa katungkulan sa reaksyunaryong

gubyrno ay hindi nangangahulugan na ang mga suspek ay di na pahaharapin sa kanilang pananagutang kriminal, arestuhin o sasagupain. Dapat tratuhing kasabwat sa krimen ang malalapit nilang kaanak at kaibigang nakikinabang sa mga krimen o mga bunga niyon. Dapat labanan ang pagtatayo ng dinastiya at kroniismo.

5. Isulong ang reporma sa lupa tungo sa bago at mas mataas na antas hanggang sa maksimum na antas

Dapat isulong ng Partido ang reporma sa lupa tungo sa bago at mas mataas na antas hanggang sa maksimum na programa ng reporma sa lupa, saan man kakayanin. Maaaring imantine ang minimum na programa ng reporma sa lupa saan man ito'y kapaki-pakinabang pa sa mga nagbubungkal at wala pa ang mga rekisito ng maksimum na reporma sa lupa tulad ng sapat na lakas at kahandaan ng Partido, hukbong bayan at samahang magsasaka.

Sa pagpupursigang kamtin ang maksimum na reporma sa lupa, ang pangunahing bigwas ay dapat iton sa malalaking despotikong panginoong maylupa at mga korporasyong nangangamkam ng lupa na may mga armadong tauhan o gumagamit sa reaksyunaryong militar at pulisya para apihin ang masang magsasaka at labanan ang rebolusyonaryong kilusan. Dapat gamitin ng BHB ang mga taktika sa paglansag at pagpapawalang-saysay sa mga operasyon ng mga sakim-salupang elementong ito at sa gayo'y mapwersa silang umalis sa lupa. Kaakibat nito, dapat organisahin ang mga magsasakang walang lupa para okupahin ang lupa.

Kapag nagpipilit ang mga despotikong panginoong maylupa at mga nangangamkam ng lupa na hawakan ang lupa sa pamamagitan ng paggamit sa reaksyunaryong militar

at pulisya at mga pribadong armadong gwardya, dapat silang gawing balon ng armas ng BHB sa pamamagitan ng paulit-ulit na pagsalakay sa mga nahihawalay na gwardyahan o pananambang sa mga gwardya sa daan. Mas malaki ang lupa, mas mahirap bantayan. Magiging napakagastos sa malalaking panginoong maylupa o mga korporasyon na piliting hawakan ang lupa laban sa desidong paglaban ng mamamayan at hukbong bayan.

6. Paunlarin ang mga larangang gerilya tungo sa pagiging relatibong matatatag na baseng purok

Dapat paramihin ang mga larangang gerilya tungo sa bilang na 168. Mangangahulugan ito ng pagkakaroon ng isang larangang gerilya sa bawat distritong kongresyunal sa lahat ng prubinsya alinsunod sa linya ng masinsin at malaganap na pakikidigmang gerilya batay sa papalawak at papalalim na baseng masa. Maaaring magpakat at magdirihe ang pinakamalalapit na kumand ng larangang gerilya ng mga yunit ng armadong partisanong lunsod na may ispesipikong tungkulin sa mga napaka-urbanisadong distritong kongresyunal sa pakikipagkoordinina sa kaukulang organo ng Partido sa distritong urban.

Ang pagkakaroon ng tiyak na target sa pagpapalaki ng bilang ng mga larangang gerilya ay nakauudyok sa atin na pag-isipan ang susunod na yugto sa pagpapaunlad ng rebolusyonaryong teritoryo. Makatotohanan at makatwirang paghandaan at pagsikapan ang paglitaw ng mga relatibong istableng baseng purok mula sa pagdami, pagsasanib, pagdurugtong o paglawak ng kasalukuyang mga larangang gerilya sa ilalim ng isang kumand sa baseng purok, na may kakayahang maglunsad ng mga laking-

kumpanyang taktikal na opensiba sa saklaw ng prubinsya o ilang prubinsya, kung nakabase sa erya sa hangganan ng mga prubinsya.

Upang mabuo ang relatibong matatag na baseng purok, dapat pamunuan ng Partido ang BHB sa pagsupil at pagpapalayas sa mga nang-aapi at nagsasamantala at pagbuwag sa mga reaksiyong organo ng kapangyarihang pampulitika sa malalawak na erya. Dapat abutin ng Partido, hukbong bayan, mga rebolusyonaryong organo ng kapangyarihang pampulitika at mga organisasyong masa ang isang bago at mas mataas na antas ng pag-unlad. Sapagkat ang panloob na seguridad ay pinangangalagaan ng mga milisyang bayan at mga yunit sa pagtatanggol-sa-sarili ng mga organisasyong masa, ang BHB ay makapagpaparami at makapagpapaigting ng mga taktikal na opensiba at makapaglulunsad ng mga laban nang maiikli lamang ang panahon ng pahinga.

7. Buuin ang iba't ibang alyansa alinsunod sa patakaran sa pakikipagkaisang prente upang mabot ang papalaking bilang ng mamamayan

Dapat nating buuin ang iba't ibang alyansa alinsunod sa patakaran sa pakikipagkaisang prente upang mapukaw, maorganisa at mapakilos ang papalaking bilang ng mamamayan. Ang pinakamahalaga sa mga alyansang ito ay ang saligang alyansang manggagawa-magsasaka dahil ito ang pinakapundasyon ng demokratikong rebolusyong bayan.

Pinagsasama nito ang uring manggagawa bilang rebolusyonaryong namumunong uri at ang uring magsasaka bilang pinakamalaking uri at pangunahing pwersa ng rebolusyon. Ang demokratikong

gubyernong bayan ay nakabase sa alyansang manggagawa-magsasaka ngayon at sa hinaharap.

Dapat nating patuloy na paunlarin ang progresibong alyansa ng masang anakpawis na mga manggagawa at magsasaka sa petiburgesyang lunsod. Silang lahat ay mga saligang pwersa ng rebolusyon. Sa ngayon, ang kanilang alyansa ay pinakamahusay na kinakatawan sa lihim na rebolusyonaryong kilusan ng NDFP. Dapat din nating patuloy na paunlarin ang patriyotikong alyansa ng mga saligang rebolusyonaryong pwersa sa panggitnang burgesya sa pamamagitan ng pagsusulong ng anti-imperyalismo at pagtataguyod ng kaunlarang industriyal ng bansa.

Dagdag pa, dapat nating paunlarin ang malawak na nagkakaisang prente na naglalaman ng pakikipag-alyansa ng mga patriyotiko at progresibong pwersa sa ilang seksyon ng mga reaksiyong uri laban sa kaaway, ang pinakamasahol na reaksiyong pangkatin at pinakasunud-sunuran sa imperyalismo. Ang ganitong tipo ng alyansa ay pansamantala at mabuwag dahil reaksiyong katangian ng mga kaalyado at maaaring talikuran at ipagkanulo nila ang alyansa. Kaugnay nito, dapat lagi tayong mapagbantay, magmantine ng kasarinlan at inisyatiba, magpakahusay sa pakikipagkaisa at pakikitunggali at magkamit ng rebolusyonaryong lakas habang nakatindig pa ang alyansa.

8. Itaguyod ang proletaryong internasyunalismo at ang malawak na pagkakaisang anti-imperyalista

Dapat itaguyod ng Partido ang proletaryong internasyunalismo at manatiling aktibo sa internasyunal na kilusang komunista. Ang pina-

kamahusay na paraan na makapag-aambag tayo sa pagsulong ng pandaigdigang rebolusyong proletaryo ay sa higit pang pagsusulong at pagkakamit ng mas marami pang tagumpay sa kasalukuyang bagong demokratikong rebolusyon sa Pilipinas, at sa pagkukundena at paglaban sa imperyalismo, rebisyonismo at lahat ng reaksiyon. Dapat tayong makipagpalitan ng karanasan at ideya sa ibang Partido at makarating sa mga posible at kinakailangang anyo ng praktikal na pagtutungan.

Dapat itaguyod ng Partido ang malawak na pagkakaisang anti-imperyalista ng mamamayan ng mundo. Kasama ng NDFP, malaon na itong aktibo sa pagsusulong ng pagkakaisang anti-imperyalista sa pamamagitan ng pakikipag-ugnayan at pakikipagtutungan sa mga kilusan sa pambansang pagpapalaya at iba't ibang organisasyon at institusyon ng mamamayan sa ibang bansa. Nakagaganyak sa atin ang pagiging aktibo ng mga organisasyong masa ng mamamayang Pilipino sa loob at labas ng bansa sa paglaban sa imperyalistang pandarambong at gera na itinutulak ng US sa ilalim ng mga isilogang tulad ng "globalisasyong neoliberal" at "gera laban sa terorismo."

Dapat ibayo pang paunlarin ng Partido ang ugnay nito sa mga partido, organisasyon at institusyon ng mamamayan sa ibang bansa hindi lamang para makati-pon ng suporta para sa sambayanang Pilipino sa kanilang pakikibaka para sa pambansang paglaya at demokrasya kundi para rin maiambag ang kaya nito at lumahok sa mga pagsisikap ng lahat ng mamamayan para kamatin ang higit na kalayaan, demokrasya, katarungang panlipunan, kaunlaran at pandaigdigang kapayapaan. **AB**

Mga dagdag na paliwanag:

1 Great Depression: "Malaking Depresyon," pandaigdigang krisis ng kapitalismo na nagsimula sa US noong 1929 at tumagal hanggang kabuuan ng dekada 1930 at unang bahagi ng dekada 1940 sa ibang bansa. Kinatampukan ito ng matagalang pagkatiwangwang ng mga pagawaan at malawakang disempleyo at kahirapan. Sinikap itong lutasin ng New Deal ni Pres. Delano Roosevelt sa pamamagitan ng mga programang pang-enganyo ng produksyon at pagkonsumo. Subalit sa katapusan, ang pagpasok sa ikalawang digmaang pandaigdig ang aktwal na nakapagwakas nito.

2 bulang *hightech*: Tinutukoy nito ispekulasyon sa sapi ng mga kumpanya sa larangan ng teknolohiya at nakabase sa internet na artipisyal na nagpalaki sa halaga ng mga sapi nito noong 1995-2001.

3 *mortgage meltdown*: Malawakang pagkalusaw at pagbagsak ng halaga ng mga papeles ng sangla sa pabahay o *mortgage* ng milyun-milyong Amerikano dahil hindi na mabayaran ang mga utang.

4 *mortgage-backed securities, collateralized debt obligations, structured investment vehicles, credit default swaps*: Ang mga ito ay iba't ibang porma ng mga pampinansyang instrumento na suson-susong ibinebenta ng malalaking bangko at institusyong pampinansya sa isa't isa, sa gubyrno at iba pa. Ginagamit na pang-akit ang iba't ibang bagong pag-aayos, pagkukumbinasyon, pagbabansag at iba pang pagbibihis para makaakit ng mga mabebentahan ng mga ito.

5 pinansyalisasyon: Tinutukoy nito ang paghantong ng konsentrasyon ng kapital sa ibayo pang paglobo at dominasyon ng pampinansyang kapital sa buong kapitalistang ekonomya ng US, at ang ibinubunga nitong pagliit ng bahaging aktwal na nagagamit sa produksyon.

6 *stagflation*: Mahabang panahon ng pagiging tigil ng ekonomya kasabay ang patuloy pa ring pagsirit ng mga presyo. Naging karaniwan katangian na ito sa mga resesyon ng mga pangunahing kapitalistang bansa at pandaigdigang sistemang kapitalista mula noong rurok ng gera ng US sa Vietnam. Bago noon ay karaniwang bagsak ang mga presyo sa pamilihan tuwing bumabagal o dumaraan sa resesyon ang kapitalistang ekonomya.

7 *greenhouse gas*: Mga gas sa atmospera na pumipigil sa paglabas ng init at nagbubunsod ng pagtaas ng temperatura sa buong mundo

8 pamilihang "*last resort*": Tinutukoy dito ang pagiging pinakamalaking tagapag-angkat ng US at, sa kabila ng mga proteksyunistang patakaran ng US, ang paglaki ng inaangkat nito mula sa ilang bansa (China, South Korea, Taiwan atbp.) sa mga nakaraang dekada. Nagbibigay ito ng maling pag-asang maisasalba pa nito ang pandaigdigang pamilihan at sa gayon ang mga ekonomyang nakadepende sa pag-eeksport ng mga kalakal

9 *unipolar/multipolar*: Umiral ang mundong "unipolar" mula nang bumagsak ang Soviet Union at naiwang nag-iisang dominanteng kapangyarihan ang US. Sa paggigiit ng "multipolar" na mundo, nais ng ibang bansa na wakasan na ang nag-iisang dominasyon ng US at magkaroon ng mas malaking boses sa mga usaping pandaigdig.²

10 *missile shield*: Sistema ng depensang militar ng US kung saan ang mga paliliparing na *missile* ng mga kaaway nito na tatarget sa kanilang bansa ay pasasabugin habang nasa labas ng atmospera ng mundo. Sa pananaw ng Russia at iba pang imperyalistang karibal ng US, banta ito sa kani-kanilang seguridad at interes.

ANG

Bayan

Pahayagan ng Partido Komunista ng Pilipinas
Pinapatnubayan ng Marxismo-Leninismo-Maoismo

Edisyong Pilipino
Espesyal na Isyu
Disyembre 26, 2008
www.philippinerevolution.org

Palakasin ang Partido at pag-ibayuhin ang pakikibakang bayan sa pagdiriwang ng ika-40 anibersaryo ng pagtatatag

Mensahe ng Komite Sentral Partido Komunista ng Pilipinas

Buong galak nating ipinagdiriwang ngayong araw ang ika-40 anibersaryo ng pagtatatag ng Partido Komunista ng Pilipinas (PKP) bilang abanteng destakamento ng uring manggagawang Pilipino sa teoretikong gabay ng Marxismo-Leninismo-Maoismo. Apatnapung taon na ang nakararaan, muli nating itinatag sa bagong pundasyon ang noo'y Communist Party of the Philippine Islands (CPPI).

Sa masayang okasyong ito, kami sa Komite Sentral ng PKP ay nagpupugay sa lahat ng kasama sa lahat ng organo, yunit at larangan ng gawain ng Partido, lahat ng Pulang kumander at mandirigma ng Bagong Hukbong Bayan, lahat ng magkakaalyadong pwera sa National Democratic Front of the Philippines, lahat ng lider at upisyal ng mga lokal na organo ng demokratikong gubyernong bayan, lahat ng aktibista sa kilusang masa at sa malawak na masa ng sambayanang Pilipino.

Binabati namin ang lahat ng kadre at kasapi ng Partido sa lahat ng naipon at bagong mga tagumpay sa gawaing pang-ideolohiya, pampulitika at pang-organisasyon at ang lahat ng rebolusyonaryong

pwera at mamamayan sa mga dakilang tagumpay sa pagsusulong ng bagong demokratikong rebolusyon sa pamamagitan ng matagalang digmang bayan at pakikipagkaisang prente laban sa dayuhang monopolyo kapitalismo, katutubong pyudalismo at burukrata kapitalismo.

Hindi susulong ang rebolusyonaryong adhikain

ng sambayanan kung wala ang prinsipyadong paninindigan, militansya at tiyaga ng buong Partido sa rebolusyonaryong pakikibaka. Nakamit natin ang ating mga tagumpay sa pamamagitan ng pagpupunyagi, masikhay na pakikibaka at mga sakripisyo. Dapat nating igawad ang pinakamataas na parangal sa ating mga rebolusyonaryong martir at bayani, kabilang na ang mga nag-ukol ng kaniyang buhay sa iba't ibang rebolusyonaryong gawain labas sa larangan ng labanan.

